

Редакція:

Приказ Комитета по надзору
за охраной труда Украины
от 27.05.98

РАЗРАБОТАНО Научно-исследовательским, проектно-
- технологическим и внедренческим
центром организации труда и
управления производством Укоопсоюза
(Укоопоргтехцентром)

ВНЕСЕНО - Управлением по надзору в АПК
Госнадзорохрантруда

ВВЕДЕНО - Вместо Правил техники безопасности и
производственной санитарии на
заготовительных складах и пунктах
вторичного сырья системы
потребительской кооперации (НАОП 7.1.
20-1.14-68).

ДНАОП 7.1.20-1.14-98 (НПАОП 63.12-1.14-98)

Правила охорони праці для заготівельних складів і
приймальних пунктів вторинної сировини

Дата введення 1 січня 1999 року

1. ГАЛУЗЬ ЗАСТОСУВАННЯ

Правила охорони праці для заготівельних складів і приймальних пунктів вторинної сировини (далі - Правила) розповсюджуються на заготівельні підприємства України, їх працівників, а також на спеціалістів, які виконують роботи щодо проектування, будівництва, реконструкції, технічного переоснащення, розширення об'єктів, монтажу, налагодження, ремонту, технічного діагностування та експлуатації обладнання заготівельних підприємств вторинної сировини.

З введенням в дію цих Правил вважати такими, що втратили чинність на території України "Правила техніки безпеки і виробничої санітарії на заготівельних складах, базах і пунктах вторинної сировини системи споживчої кооперації", затверджені постановою президії ЦК профспілки працівників державної торгівлі і споживчої кооперації від 2.01.68 р, протокол № 2 і постановою правління Центроспілки від 12.02.68 р. № 22 п.1.

2. НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

В цих Правилах використані такі нормативні документи з охорони праці:

№ п/п	Позначення нормативного акта	Назва	Ким, коли затверджено.
1	2	3	4
1	Закон України	Про охорону праці	Затверджений Постановою Верховної Ради України від 14.10.92 № 2696-XII
2	Закон України	Про пожежну безпеку	Затверджений Постановою Верховної Ради України від 17.12.93 № 3747-XII
3	Закон України	Про забезпечення санітарного та епідемічного	Затверджений Постановою Верховної Ради України від 24.02.94

		благополуччя населення	
4	Закон України	Про внесення змін і до-повнень в Кодекс законів України про адміністративні правопорушення і Кримінальний кодекс України	Затверджений Постановою Верховної Ради України від 19.01.95
5	ДНАОП 0.00-1.03-93	Правила будови і безпечної експлуатації вантажо-підіймальних кранів	Затверджені наказом Держнаглядохоронпраці України від 16.12.93 № 128
6	ДНАОП 0.00-1.08-94	Правила будови і без-печної експлуатації парових і водогрійних котлів	Затверджені наказом Держнаглядохоронпраці України від 26.05.94 № 51.
1	2	3	4
7	ДНАОП 0.00-1.09-94	Правила реєстрації та обліку великотонажних авто-мобілів та інших технологічних транспортних засобів, що не підлягають експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування	Затверджені наказом Держнаглядохоронпраці України від 31.03.94 №26.
8	ДНАОП 0.00-1.17-92	Єдині правила безпеки при вибухових роботах,	Затверджені Держгіртехнаглядом України від 25.03.92.

9	ДНАОП 0.00-1.21-98	Правила безпечної експлуатації електроустановок споживачів	Затверджені наказом Держнаглядохоронпраці України від 09.01.98. № 4 Зміни: 10.02.98. № 93/2533 Мінюст України.
10	ДНАОП 0.00-1.26-96	Правила будови і безпечної експлуатації парових котлів з тиском пари не більше 0,07МПа (0,7кГс/см ²), водогрійних котлів і водопідігрівачів з температурою нагріву води не вище 115 ⁰ С	Затверджені наказом Держнаглядохоронпраці України від 29.10.96 №170.
11	ДНАОП 0.00-4.01-93	Положення про Державний комітет України по нагляду за охороною праці,	Затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 4.05.93 № 328
12	ДНАОП 0.00-4.03-93	Положення про розслідування та облік нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на підприємствах, в установах і організаціях	Затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 10.08.93 № 623
13	ДНАОП 0.00-4.04-93	Положення про порядок накладення штрафів на підприємства, установи і організації за порушення нормативних актів про охорону праці	Затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 17.09.93 № 754
14	ДНАОП	Положення про	Затверджене

	0.00-4.05-93	видачу Державним комітетом по нагляду за охороною праці власникові підприємства, установи, організації або уповноваженому ним органу дозволу на початок роботи підприємства, установи, організації	постановою Кабінету Міністрів України від 6.10.93 № 831
--	--------------	---	---

1	2	3	4
15	ДНАОП 0.00-4.09-93	Типове положення про ко-місію з питань охорони праці підприємства	Затверджене наказом Держнаглядохоронпраці України від 3.08.93 № 72
16	ДНАОП 0.00-4.12-94	Типове положення про навчання, інструктаж і пе- ревірку знань працівників з питань охорони праці	Затверджене наказом Держнаглядохоронпраці України від 4.04.94 №30
17	ДНАОП 0.00-4.13-94	Положення про порядок побудови, викладу та оформлення державних нормативних актів про охорону праці	Затверджене наказом Держнаглядохоронпраці України від 1.03.94 №16
18	ДНАОП 0.00-4.21-93	Типове положення про службу охорони праці	Затверджене наказом Держнаглядохоронпраці України від 3.08.93 № 73
19	ДНАОП 0.00-4.22-94	Положення про експертно-технічний центр Держнаг-	Затверджене наказом Держнаглядохоронпраці Мінфін Мінекономіки України від 21.11.94 № 116

		лядохоронпраці України	
20	ДНАОП 0.00-4.26-96	Положення про порядок забезпечення працівників спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими засобами індивідуального захисту	Затверджене наказом Держнаглядохоронпраці України від 29.10.96 № 170
21	ДНАОП 0.00-8.02-93	Перелік робіт з підвищеною небезпекою	Затверджений наказом Держнаглядохоронпраці України від 30.11.93 № 123
22	ДНАОП 0.00-8.03-93	Порядок опрацювання та затвердження власником нормативних актів про охорону праці, що діють на підприємстві	Затверджені наказом Держнаглядохоронпраці України від 21.12.93 № 132.
23	ДНАОП 0.03-3.12-84	Санітарні норми вібрації робочих місць №3044-84	Затверджені Міністерством охорони здоров'я СРСР, 1984 р.
24	ДНАОП 0.03-3.15-86	Санітарні норми мікроклімату виробничих примі- щень №4088-86	Затверджені Міністерством охорони здоров'я СРСР, 1986 р.
25	ДНАОП 0.03-3.28-93	Граничні норми підймання і переміщення важких речей жінками	Затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 10.12.93 № 241
26	ДНАОП 0.03-3.29-96	Граничні норми підймання і переміщення важких речей неповнолітніми	Затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 22.03.96 № 59

1	2	3	4
27	ДНАОП 0.05-1.02-93	Правила відшкодування власником підприємства, установи і організації або уповноваженим ним органом шкоди, заподіяної працівникові ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків	Затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 23.06.94 № 472 (із змінами і доповненнями до них, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.94 № 492)
28	ДНАОП 0.05-3.03-81	Типові норми безплатної видачі спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту робітникам і службовцям скрізних професій та посад усіх галузей народного господарства і окремих виробництв	Затверджені Держкомпраці СРСР від 12.02.81 №46/П-2 Зміни: 21.08.85 № 289/П-8; 06.11.86 № 476/П-12
29	ДНАОП 0.05-3.05-81	Типові галузеві норми без-платної видачі спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту робітникам і службовцям, які	Затверджені Держкомпраці СРСР від 09.06.81 № 166/П-51. Зміни: 25.04.84 № 120/П-6;

		зайняті на будівельних, будівельно- монтажних та ремонтно- будівельних роботах	21.08.85 № 289/П-8; 20.06.86 № 230/П-6
30	ДНАОП 0.05-8.04-92	Про порядок проведення атестації робочих місць за умовами праці	Затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 1.08.92 № 442
31	НАОП 1.1.10-5.05-86	Інструкція щодо надання першої допомоги потер- пілим у зв'язку з неща-сними випадками при обслуговуванні енергетич-ного обладнання	Затверджена Міненерго СРСР від 21.03.86
32	НАОП 1.2.10-1.09-87	Правила безпеки при заготівлі та переробці брухту та відходів чорних металів	Затверджені Мінчормет СРСР від 31.03.87
33	НАОП 5.1.11-1.22-90	Правила техніки безпеки і виробничої санітарії при навантажувально- розвантажувальних роботах на залізничному транспорті ЦМ-4771	Затверджені Міністерством шляхів сполучення СРСР від 15.02.90
34	ДСТУ 2586-94	Знаки дорожні. Загальні технічні умови. Правила за- стосування	

1	2	3	4
35	ГОСТ 12.0.003-	ССБТ. Опасные и	

	74*	вредные производственные факторы. Классификация	
36	ГОСТ 12.1.003-83	ССБТ. Шум. Общие требо-вания безопасности	
37	ГОСТ 12.1.004-91	ССБТ. Пожарная безопа-сность. Общие требования	
38	ГОСТ 12.1.005-88	ССБТ. Общие санитарно- гигиенические требования к воздуху рабочей зоны	
39	ГОСТ 12.1.008-76	ССБТ. Биологическая безо-пасность. Общие требова-ния	
40	ГОСТ 12.1.012-90	ССБТ.Вибрационная безо-пасность. Общие требова-ния	
41	ГОСТ 12.1.019-79*	ССБТ. Электробезопасность Общие требования и но-менклатура видов защиты	
42	ГОСТ 12.1.029-80	ССБТ. Средства и методы защиты от шума. Клас- сификация	
43	ГОСТ 12.2.003-91	ССБТ.Оборудование производственное. Общие тре-бования безопасности	
44	ГОСТ 12.2.007.0-75	ССБТ. Изделия электро-технические. Общие требо-вания безопасности	
45	ГОСТ	ССБТ. Устройства	

	12.2.007.7-83	комп-лексные низковольтные. Требования безопасности	
46	ГОСТ 12.2.007.13-88	ССБТ. Лампы электри-ческие. Требования безо- пасности	
47	ГОСТ 12.2.010- 75	ССБТ. Машины ручные пневматические. Общие требования безопасности	
48	ГОСТ 12.2.013.0-91	ССБТ. Машины ручные электрические. Общие требования безопасности и методы испытаний	
49	ГОСТ 12.2.017- 93	ССБТ. Оборудование куз-нечно-прессовое. Общие требования безопасности	
50	ГОСТ 12.2.022- 80	ССБТ. Конвейеры. Общие требования безопасности	
51	ГОСТ 12.2.028- 84	ССБТ. Вентиляторы общего назначения. Методы опре- деления шумовых харак-теристик	
1	2	3	4
52	ГОСТ 12.2.032- 78	ССБТ. Рабочее место при выполнении работ сидя. Общие эргономические требования	
53	ГОСТ 12.2.033- 78	ССБТ. Рабочее место при выполнении работ стоя.	

		.Общие эргономические требования	
54	ГОСТ 12.2.061-81	ССБТ. Оборудование производственное. Общие требования безопасности к рабочим местам	
55	ГОСТ 12.2.062-81	ССБТ. Оборудование про-изводственное. Огражде-ния защитные	
56	ГОСТ 12.3.002-75	ССБТ. Процессы произ-водственные. Общие тре-бования безопасности	
57	ГОСТ 12.3.009-76	ССБТ. Работы погрузочно- разгрузочные. Общие тре-бования безопасности	
58	ГОСТ 12.3.010-82	ССБТ. Тара производ- ственная. Требования безо- пасности при эксплуатации	
59	ГОСТ 12.3.018-79	ССБТ. Системы вентилья-ционные. Методы аэроди- намических испытаний	
60	ГОСТ 12.3.020-80	ССБТ. Процессы переме-щения грузов на предпри- ятиях. Общие требования безопасности	
61	ГОСТ 12.4. 011-89	ССБТ. Средства защиты работающих.	

		Общие требования и классификация	
62	ГОСТ 12.4.012-83	ССБТ. Вибрация. Средства измерения и контроля вибрации на рабочих местах. Технические требования	
63	ГОСТ 12.4.026-76*	ССБТ. Цвета сигнальные и знаки безопасности	
64	ГОСТ 10700-89	Макулатура бумажная и картонная. Технические условия	
65	ГОСТ 14110-80	Стропи многооборотные полужесткие. Технические условия	
66	ГОСТ 14192-77	Маркировка грузов	
67	ГОСТ 16147-88	Кость. Технические условия	

1	2	3	4
68	ГОСТ 16215-80 Е	Автопогрузчики вилочные общего назначения. Общие технические условия	
69	ГОСТ 1639-78	Лом и отходы цветных металлов и сплавов. Общие технические условия	
70	ГОСТ 18962 - 86*	Машины напольного безрельсового электрифици-	

		рованного транспорта. Общие технические условия	
71	ГОСТ 19433-88	Грузы опасные. Классификация и маркировка.	
72	ГОСТ 20259-80	Контейнеры универсальные. Общие технические условия	
73	ГОСТ 20805-83	Машины напольного без-рельсового электрифици-рованного транспорта. Тех-нические условия	
74	ГОСТ 22584-88	Тали электрические канат-ные. Технические условия	
75	ГОСТ 26887-86	Площадки и лестницы для строительно-монтажных работ. Общие технические условия	
76	ГОСТ 2787-75	Металлы черные вторич-ные. Общие технические условия	
77	ГОСТ 2874-82*	Вода питьевая. Гигиени-ческие требования и конт-роль за качеством	
78	ГОСТ 3282-74	Проволока стальная низко углеродистая общего наз-начения. Технические усло-вия	
79	ГОСТ 3560-73	Лента стальная упаково-чная.	

		Технические условия	
80	ОСТ 22-1457-81	ССБТ. Тележки с подъем-ными вилами. Требования безопасности при эксплу-атации	
81	ОСТ 2 КП 96-4-81	ССБТ. Прессы гидравли-ческие. Требования безо-пасности	
82	СНиП 2.01.02-85*	Противопожарные нормы	
83	СНиП 2.03.13-88	Полы	
84	СНиП 2.04.01-85	Внутренний водопровод и канализация зданий	

1	2	3	4
85	СНиП 2.04.02-84	Водоснабжение. Наружные сети и сооружения	
86	СНиП 2.04.03-85	Канализация. Наружные сети и сооружения	
87	СНиП 2.04.05-91	Отопление, вентиляция и кондиционирование	
88	СНиП 2.04.09-84	Пожарная автоматика зданий и сооружений	
89	СНиП 2.08.02-89	Общественные здания и сооружения	
90	СНиП 2.09.02-85	Производственные здания	

91	СНиП 2.09.04-87	Административные и бытовые здания	
92	СНиП 2.11.01-85*	Складские здания	
93	СНиП II-4-79	Естественное и искусственное освещение. Нормы проектирования	
94	СНиП III-4-80	Правила производства и приемки работ. Техника безопасности в строительстве	
95	ДБН А.3.1-3-94	Прийняття експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів. Основні положення	
96	ДБН 360-92	Містобудування. Планування і забудова міських та сільських населених пунктів	
97	ТУ 61-03-1-86	Сырье вторичное текстильное (тряпье) необработанное	
98	ОНТП 24-86	Общесоюзные нормы технологического проектирования	Затверджені наказом МВС СРСР від 27.02.86
99	РД 34-21.122-87	Инструкция по проектированию и устройству молниезащиты зданий и сооружений	Затверджені Міненерго СРСР від 12.10.87
100		Правила пожежної безпеки в Україні	Затверджені наказом

			МВС України від 22.06.95. № 400
101		Правила обліку пожеж	Затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 26.07.94. № 508
102		Санітарні правила по зби-ранню, зберіганню, транспортуванню та первинній переробці вторинної сировини	Затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я СРСР від 22.01.82. № 2524-82

1	2	3	4
103		Положення про медичний огляд працівників певних категорій	Затверджене наказом Міністерства охорони здоров'я України від 31.03.94 № 45
104		Положення про добровільні пожежні дружини (команди)	Затверджені наказом МВС України від 27.09.94. № 521
105		Положення про порядок видачі органам державного пожежного нагляду підприємствам, установам, організаціям, орендарям та підприємцям дозволу на початок роботи	Затверджені наказом МВС України від 25.10.94. № 580
106		Типове положення про спеціальне навчання, інструктажі та	Затверджене наказом МВС України від 17.11.94. № 628

		перевірку знань з питань пожежної безпеки на підприємствах, в установах та організаціях України	
107		Типове положення про службу пожежної безпеки	Затверджене наказом МВС України від 12.04.95. №220
108		Типове положення про по-жежно-технічну комісію	Затверджені наказом МВС України від 27.09.94. № 521

3. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

3.1. Організація управління охороною праці в заготівельних підприємствах вторинної сировини повинна здійснюватись у відповідності з Законами України “Про охорону праці”, “Про пожежну безпеку”, “Про забезпечення санітарного і епідемічного благополуччя населення” і чинними типовими положеннями про службу охорони праці і службу пожежної безпеки.

3.2. Територія, будівельні, складські, технічні і адміністративно-побутові приміщення, обладнання, технологічні процеси, транспортні засоби заготівельних підприємствах вторинної сировини повинні відповідати вимогам цих Правил.

3.3. Вплив на працюючих небезпечних і шкідливих виробничих чинників (ГОСТ 12.0.003-74*) не повинен перевищувати допустимих меж:

а) група фізичних чинників:

машини і механізми, що рухаються (автомобільний транспорт, авто- і електронавантажувачі, візки);

рухомі частини виробничого обладнання (стрічка конвеєра, рухома траверса преса та ін.);

гострі кромки, задирки, шорсткість на поверхнях інструментів і обладнання;

підвищена запиленість повітря робочої зони (приміщення для сортування, пакування і маркіровки ганчір'я і макулатури);

підвищена температура повітря робочої зони (котельна);

знижена температура повітря робочої зони (в місцях зберігання вторинної сировини на відкритому повітрі, вантажо-розвантажувальні роботи в холодний період року);

підвищений рівень шуму і вібрації на робочому місці (сортування і пресування ганчір'я і макулатури, вантажопереробки з використанням вантажопідіймальних і транспортних механізмів та в вентиляційній камері);

підвищені значення напруги в електричному колі, замикання якого може статися через тіло людини; підвищений рівень статичної електрики; відсутність або недостатність природного світла; недостатня освітленість робочої зони;

б) група хімічних чинників:

токсичні, канцерогенні, подразнюючі (зарядка акумуляторних батарей, заправка легкозаймистими рідинами, змазування вузлів автомашин, газове різання металобрухту);

підвищена загазованість повітря робочої зони (газове різання металобрухту, змазування вузлів автомашин);

в) біологічні чинники (наявність мікробів в ганчір'ї, макулатурі з різноманітним характером небезпечного і шкідливого впливу на організм людини). Вимоги безпеки для попередження небезпечного і шкідливого впливу біологічних чинників на організм працюючих приведені в ГОСТ 12.1.008-76;

г) психологічні чинники (робота на конвеєрі, пресі, при розрізанні металобрухту) :

фізичні перевантаження - статичні і динамічні (вантажо-розвантажувальні роботи) ;

нервово-психічні перевантаження (емоційне перевантаження).

3.4. В заготівельних підприємствах вторинної сировини з метою усунення впливу на працівників небезпечних і шкідливих чинників необхідно передбачити::

удосконалення технологічних процесів з застосуванням механізації і автоматизації виробництва;

удосконалення конструкцій обладнання;

улаштування місцевої витяжної вентиляції в місцях виділення пилу;

своєчасне одержання інформації про виникнення небезпечних і шкідливих виробничих чинників на окремих технологічних операціях;

своєчасне вилучення з металобрухту хімічних, радіоактивних, вибухо-небезпечних речовин;

застосування засобів колективного і індивідуального захисту працюючих;

раціональну організацію праці і відпочинку з профілактикою монотонності праці, емоційного перевантаження, обмеження важкості праці, тощо;

3.5. Введення в експлуатацію нових та реконструйованих заготівельних підприємств вторинної сировини, впровадження нових технологій, видів обладнання повинно здійснюватися з дозволу державних органів з охорони праці відповідно до ДБН А.3.1-3-94, Положення про видачу Держнаглядохоронпраці власникові підприємства, установи, організації або уповноваженому ним органу дозволу на початок роботи підприємства, установи, організації і Положення про порядок видачі органом державного пожежного нагляду підприємствам, установам, організаціям, орендарям та підприємцям дозволу на початок роботи.

3.6. Організація роботи по охороні праці в заготівельних підприємствах вторинної сировини, права і обов'язки посадових осіб і працівників повинні бути викладені в нормативних актах, розроблених у відповідності з Порядком опрацювання і затвердження власником нормативних актів про охорону праці, що діють на підприємстві.

3.7. У заготівельних підприємствах вторинної сировини наказом керівника призначаються посадові особи відповідальні за справний стан і безпечну експлуатацію об'єктів підвищеної небезпеки.

3.8. Відповідно до Переліку робіт з підвищеною небезпекою у кожному заготівельному підприємстві вторинної сировини повинен складатися власний перелік робіт з підвищеною небезпекою, виходячи із специфіки і складу виконуваних робіт. Перелік робіт з підвищеною небезпекою повинен періодично, не рідше одного разу в рік, переглядатись і перезатверджуватись. При виконанні робіт в колодязях та при різанні великогабаритного брухту чорного і кольорового металів повинен видаватися наряд-допуск.

3.9. Усі працівники при зарахуванні на роботу та в період роботи мають проходити навчання, інструктаж і перевірку знань з питань охорони праці і пожежної безпеки у відповідності з розробленими і затвердженими керівником підприємства нормативними актами згідно з Типовим положенням про навчання, інструктаж і перевірку знань працівників з питань охорони праці і Типовим положенням про спеціальне навчання, інструктажі та перевірку знань з питань пожежної безпеки на підприємствах, в установах та організаціях України.

3.10. До роботи на заготівельних підприємствах вторинної сировини допускаються особи, які пройшли попередній медичний огляд і не мають медичних протипоказань згідно з Положенням про медичний огляд працівників певних категорій.

3.11. Виконання вантажо-розвантажувальних робіт та переміщення вантажів вручну необхідно проводити з дотриманням встановлених гранично допустимих норм підймання і перенесення вантажів працівниками залежно від статі і віку згідно з Граничними нормами підймання і переміщення важких речей жінками і Граничними нормами підймання і переміщення важких речей неповнолітніми, затверджених відповідними наказами Міністерства охорони здоров'я України.

3.12. При відсутності в Правилах вимог, дотримання яких необхідно для забезпечення безпеки праці в конкретному підприємстві, керівник повинен вжити узгоджені з державними органами охорони праці заходи щодо забезпечення безпеки працюючих.

3.13. Зміни і доповнення окремих пунктів цих Правил допускаються тільки з дозволу державних органів охорони праці відповідно до Положення про опрацювання, прийняття, перегляд та скасування державних міжгалузевих і галузевих нормативних актів про охорону праці.

4. ВИМОГИ ДО УЛАШТУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ, БУДІВЕЛЬ, ПРИМІЩЕНЬ

І МІСЦЬ ЗБЕРІГАННЯ НА ВІДКРИТОМУ ПОВІТРІ

4.1. Улаштування території

4.1.1. Улаштування території заготівельних складів і приймальних пунктів вто-

ринної сировини, розміри санітарно-захисних зон повинні відповідати вимогам діючих будівельних норм і правил, санітарних норм, норм технологічного проектування, зокрема ДБН-360-92; СНиП 2.11.01-85. Для заготівельних складів санітарно-захисна зона повинна бути шириною не менше 100 м від межі житлової забудови. Територія санітарно-захисної зони повинна бути благоустроєна та озеленена.

4.1.2. Територія заготівельних складів повинна бути огорожена і мати не менше двох оснащених сигналізацією виїздних (вїздних) воріт шириною: для автомобільного транспорту не менше 4,5 м, для залізничного - не менше 4,9 м.

4.1.3. Залізничні колії, розташовані на території заготівельних складів, повинні бути на одному рівні з землею в місцях виконання вантажо-розвантажувальних робіт або перетину з пішохідними шляхами. В цих місцях необхідно вивішувати попереджувальні написи, знаки та світлові сигнали згідно з ГОСТ 12.4.026-76.

4.1.4. Територія заготівельних складів повинна бути обладнана дорожніми знаками, показниками швидкості руху транспорту за ДСТУ 2586-94 і знаками безпеки за ГОСТ 12.4.026-76. Рух транспорту на підприємстві необхідно організовувати у відповідності з Правилами дорожнього руху та розробленою схемою маршрутів руху транспортних і пішохідних потоків з зазначенням на ній поворотів, зупинок, виїздів, переходів.

4.1.5. Швидкість руху автомобільного і залізничного транспорту по території заготівельного складу повинна бути указана для кожного виду транспорту на спеціально виставлених дорожніх знаках і не перевищувати:

для автомобільного транспорту:

по території підприємства - 10 км/год;

при вїзді -виїзді із території і перетинанні переїздів - 5 км/год;

при подачі автомобіля заднім ходом - 3 км/год;

для авто-і електронавантажувачів, електрокар - 3 км/год;

для залізничного транспорту:

потяг із локомотивом попереду - 15 км/год;

потяг із локомотивом позаду вагонів - 10 км/год;

рух при вїзді - виїзді із території, причеплюванні вагонів-5 км/год.

4.1.6. Підземні інженерні комунікації на території заготівельних складів повинні мати зовнішні розпізнавальні знаки.

4.1.7. Заглиблені резервуари, люки, колодязі повинні бути закриті міцними кришками врівень з поверхнею землі.

4.1.8. При проведенні ремонтних робіт на території заготівельних складів необхідно огорожувати люки, ями та канави на висоту 1м, з установкою попереджувальних знаків і додаткового освітлення в темний час доби.

4.1.9. Для переходу людей через тимчасові канави необхідно установлювати трапи або кладки шириною не менше 0,8 м з поручнями висотою не менше 1 м і зашиті внизу суцільною дошкою на висоту 0,2 м.

4.1.10. Територія повинна бути обладнана кранами для поливання її у літній період. Для стоку атмосферної і талої води поверхня території повинна мати ухили, спрямовані від будівель до водостоків.

4.1.11. Поверхня території, підїзди і місця стоянок автомобілів повинні бути заасфальтовані або вимощені. На території заготівельних складів необхідно улаштовувати спеціальні пішохідні доріжки з твердим покриттям шириною не менше

1 м.

4.1.12 У вечірній і нічний час територія заготівельних складів, пішохідні переходи і шляхи руху транспортних засобів повинні бути освітлені у відповідності з вимогами СНиП 11-4-79.

На всіх перетинах і переходах незалежно від загальної освітленості необхідне місцеве освітлення.

4.1.13. Сміттєзбірники повинні розміщуватися на відстані не менше 25 м від складського приміщення на заасфальтованих або бетонованих площадках, що перевищують розміри основи сміттєзбірника на 1,5 м з усіх сторін.

4.1.14. Окремо розміщені туалети повинні знаходитися на відстані не менше 25 м від заготівельного складу і бути утеплені.

4.2. Вимоги до улаштування будівель, приміщень і місць зберігання на відкритому повітрі

4.2.1. Вантажопереробка і зберігання брухту чорних металів, битого скла, старої гуми, кісток на заготівельних складах вторинної сировини потужністю 30 і 100 т. має здійснюватись на відкритому повітрі на майданчиках під навісом, а в складах потужністю 300 т. - в середині складських приміщень.

4.2.2. Складські приміщення повинні відповідати вимогам СНиП 2.11.01-85*, Правилам пожежної безпеки в Україні і цих Правил.

4.2.3. З урахуванням вимог технологічного процесу первинної вантажопереробки необхідно мати приміщення для дезінфекції ганчір'я, сортування, пакування, маркірування ганчір'я і макулатури з відповідним обладнанням робочих місць.

4.2.4. Висота складських приміщень визначається виходячи з розмірів обладнання для механізації трудомістких процесів, але не менше 3 м. згідно з СНиП 2.11.01-85*.

4.2.5. Підлога в складах повинна бути рівною, гладкою, без перепадів рівнів і задовольняти вимогам по волого-вогнестійкості і стійкості до механічної дії. На робочих місцях в приміщеннях де підлога має цементне або бетонне покриття, необхідно мати дерев'яні пересувні настили, які захищають працюючих від переохолодження ніг.

4.2.6. Складські приміщення повинні мати не менше двох дверних отворів. Двері всіх складських приміщень повинні відчинятись назовні або розсуватись, надійно фіксуватись, при автоматичному чи дистанційному відчиненні дверей необхідно забезпечити можливість їх відчинення вручну. Двері, люки та ін. отвори складських приміщень, через які транспортується брухт, оснащують і розміщують так, щоб уникнути протягів.

4.2.7. Розміри дверних отворів повинні перевищувати габаритні розміри транспортних засобів з вантажем по висоті на 0,2 м і по ширині на 0,6 м.

4.2.8. Кількість проїздів і проходів в складських приміщеннях визначається загальним технологічним плануванням спеціалізованих складів. Головні (транспортні) проїзди необхідно визначати проти отворів воріт складу.

Ширину робочих проїздів (проїзди і проходи безпосередньо до місць зберігання) треба визначати за паспортними даними підйимально-транспортних машин і за габаритами вантажів, що зберігаються і транспортуються.

4.2.9. Розміри відступів штабелів і стелажів з вторинною сировиною має бути не меншою ніж 0,6 м від сповіщувачів автоматичних систем пожежної сигналізації; від гладких стін, пристінних колон - 0,8 м; від нижнього кінця освітлювальних приладів - 0,5 м; від приладів опалення - 0,2 м.

4.2.10. Колони і обрамування отворів в складських будівлях і приміщеннях в місцях інтенсивного руху наземного транспорту повинні бути захищені від механічних пошкоджень.

4.2.11. Сигнально-попереджувальне фарбування елементів будівель, складських приміщень, рамп, колон, окремих елементів устаткування, які являють небезпеку аварій і нещасних випадків, повинно відповідати вимогам ГОСТ 12.4.026-76*.

4.2.12. Приймальні пункти, пункти-магазини по закупівлі вторинної сировини із зустрічною продажею непродовольчих товарів необхідно розташовувати в окремих будівлях або легких стаціонарних будівлях (павільони, кіоски) згідно з СНиП 2.08.02-89.

4.2.13. В пунктах-магазинах необхідно передбачати приміщення для відокремленого зберігання різних видів вторинної сировини і непродовольчих товарів, санітарно-побутові приміщення, а також огорожений майданчик для зберігання брухту чорних металів, битого скла, старої гуми та ін.

4.2.14. Якщо вантажопереробка і зберігання вторинної сировини (брухту чорних металів, битого скла, старої гуми, кісток) здійснюється на відкритому повітрі треба улаштовувати огорожений майданчик з твердим і рівним покриттям під навісом.

4.2.15. Розміри майданчика повинні бути достатні для зберігання вторинної сировини і забезпечення необхідного фронту робіт для автомобілів і робочих.

4.2.16. Майданчик повинен бути розмічений таким чином, щоб чітко визначалися зони складування по видам вторинної сировини і проходи між ними.

4.2.17. Технічні приміщення (гараж-зарядна, вентиляційна, електрощитова, ко-тельна) повинні бути відокремлені, відповідно технічно оснащені і відповідати вимогам Правил безпечної експлуатації електроустановок споживачів, Правил будови і безпечної експлуатації парових і водогрійних котлів, СНиП 2.04.05-91, Правил будови і безпечної експлуатації парових котлів з тиском пари не більше 0,07МПа (0,7кГс/см²), водогрійних котлів і водопідігрівачів з температурою нагріву води не вище 115⁰С

4.2.18. Висота технічних приміщень визначається виходячи з габаритних розмірів установленого технологічного обладнання і повинна бути не менше 3 м.

4.2.19. Конструкція підлоги технічних приміщень повинна відповідати вимогам СНиП 2.03.13-88.

4.2.20. Металеві покриття підлоги і сходів повинні мати рифлення, які б виключали можливість ковзання.

4.2.21. На робочих ділянках технічних приміщень, де відповідно до технологічного процесу застосовують кислоти, луги, нафтопродукти, підлога повинна бути виконана з матеріалу, стійкого до дії цих речовин і не вбирати їх.

4.2.22. Підлога і стіни оглядових каналів необхідно облицьовувати плитками. Оглядові канали повинні бути надійно захищені від вологи і ґрунтових вод, їх необхідно прибирати і очищати не рідше одного разу в зміну.

4.2.23. В гараж-зарядній на ділянці акумуляторних робіт потрібно мати три приміщення: для приготування електроліту і для ремонту акумуляторних батарей; для їх зарядки; для розміщення обладнання для зарядки. В приміщеннях гараж-зарядної не дозволяється установлювати відкриті електродвигуни, вимикачі, запобіжники, штепсельні розетки та інші електроприлади, що можуть іскрити.

4.2.24. Двері всіх приміщень гараж-зарядної повинні відкриватися назовні і мати попереджуючі написи і умовні позначки: "Вогненебезпечно", "Із вогнем не входити", "Палити заборонено", тощо.

4.2.25. Приміщення електрощитової повинно примикати до зовнішньої стіни складського комплексу з боку силового вводу від трансформаторної підстанції і мати окремий вхід.

4.2.26. В заготівельних складах вторинної сировини потужністю 300 т необхідно передбачати спеціальне приміщення без доступу природного світла для зберігання дезінфікуючих речовин і приготування необхідних дезінфікуючих розчинів площею не менше 4 м² з підведенням холодної і гарячої води і обладнане каналізаційним трапом і припливно витяжною вентиляцією. Для зберігання дезінфікуючих речовин і розчинів в приміщенні необхідно встановлювати стелажі і підтоварники.

4.3. Санітарно-гігієнічні вимоги до адміністративно-побутових, складських, технічних приміщень

4.3.1. Усі заготівельні підприємства вторинної сировини повинні бути забезпечені допоміжними приміщеннями: адміністративними і побутовими відповідно до вимог СНІП 2.09.04-87.

4.3.2. Загальна площа допоміжних приміщень по відношенню до виробничих (складських) площ повинна складати від 8 до 10%.

4.3.3. В складах адміністративні і побутові приміщення мають бути виділені протипожежними перегородками (I-го типу) і перекриттями (III-го типу без отворів) і мати самостійний вихід назовні. Дозволяється розмішувати в складських приміщеннях робочі місця завідувачів складами, комірників, обліковців, які необхідно обгороджувати перегородками з негорючих матеріалів.

4.3.4. Побутові приміщення (гардеробні, умивальні, душові, санітарні вузли, кімната для приймання їжі, особистої гігієни жінок) допускається розміщувати безпосередньо у вбудованих приміщеннях заготівельних складів.

4.3.5. Норми площі адміністративно-побутових приміщень на одного працюючого і кількість обладнання в санітарно-побутових приміщеннях повинні прийматися відповідно до СНиП 2.09.04-87.

4.3.6. При обліковій чисельності працюючих до 50 осіб допускаються загальні гардеробні для всіх категорій працівників заготівельних складів.

4.3.7. В гардеробних кількість шаф повинна відповідати кількості працюючих.. Виготовлятися шафи повинні з негорючих матеріалів.

В нижній і верхній частинах шафи повинен бути отвір (жалюзі, сітка) для провітрювання. В шафах повинні бути передбачені відділення для окремого зберігання домашнього і спеціального одягу.

Не рідше одного разу на тиждень шафи повинні очищатися вологим способом і раз на місяць підлягати дезінфекції.

4.3.8. Умивальні і душові треба розміщувати в окремих приміщеннях, суміжних з гардеробними.

Душові кабінки треба обладнувати індивідуальними змішувачами холодної і гарячої води. Вентилі трубопроводів повинні розміщатися на висоті 1,5 м від полу.

4.3.9. На складах з числом працюючих не менше 15 жінок повинні обладнуватися приміщення для особистої гігієни жінок. У приміщеннях для особистої гігієни жінок повинні передбачатися:

місця для роздягання;

процедурні кабінки, обладнані гігієнічними душами з індивідуальними змішувачами холодної і гарячої води;

умивальники з холодною і гарячою водою.

4.3.10. В побутових приміщеннях прибирання повинно проводитись не рідше одного разу в день з застосуванням гарячої води, дезінфікуючих засобів.

4.3.11. Нормуються оптимальні і допустимі температури, відносна вологість і швидкість руху повітря в робочій зоні тільки адміністративно-побутових, технічних приміщень та приміщення для сортування, пакування і маркування (додаток 1).

4.3.12. При виконанні робіт на відкритих площадках, або в неопалюваних складах необхідно в заготівельних складах обладнувати кімнати для відпочинку і обігріву робітників відповідно до вимог СНиП 2.09.04-87, передбачивши для цього у внутрішньому розпорядку додаткові перерви.

4.4. Опалення і вентиляція

4.4.1. Будова, розміщення і експлуатація систем опалення повинна відповідати вимогам СНиП 2.04.05-91.

4.4.2. Адміністративно-побутові, технічні приміщення, приміщення для сортування, пакування і маркіровки ганчір'я і макулатури та приміщення для дезінфекції ганчір'я, за винятком приміщень вказаних в п. 4.4.7. цих Правил, повинні бути обладнані системами водяного опалення, що забезпечує рівномірне нагрівання повітря приміщень, гідравлічну і теплову стійкість, вибухопожежну безпеку і доступність для очистки та ремонту. Температура теплоносія (вода технічного призначення) не повинна перевищувати 150°C.

4.4.3. Прокладення транзитних трубопроводів систем опалення не допускається через приміщення електрощитових, тамбурів.

4.4.4. Трубопроводи у місцях перетинання перекриття, внутрішніх стін і перегородок треба прокладати в гільзах з негорючих матеріалів. Закладання зазорів і отворів в місцях прокладання трубопроводів належить проводити негорючими матеріалами.

4.4.5. Підбір, розрахунок і установку опалювальних приладів і арматури треба проводити згідно з вимогами СНиП 2.04.05-91.

4.4.6. Трубопроводи і радіатори з температурою поверхні більше 45°C в доступних місцях повинні бути ізольовані або закриті решітками.

4.4.7. Пічне опалення допускається застосовувати в адміністративно-побутових приміщеннях заготівельних складів ємкістю до 30 т і приймальних пунктах вторинної сировини. Пічне опалення в цих підприємствах повинно бути обладнане у відповідності з вимогами СНиП 2.04.05-91.

4.4.8. При пічному опаленні конструкції будівель треба захищати від займання, дотримуючись слідуючих вимог:

підлогу з горючих і важкогорючих матеріалів під топковими дверцятами необхідно оббивати металевим листом розміром 700x500 мм, розміщуючи його довгою стороною вздовж печі;

стіну або перегородку з горючих матеріалів, що примикає до печі треба штукатурити товщиною 25 мм або оббивати металевим листом на висоту, яка перевищує на 250 мм верх топкових дверцят. Відстань від дверцят до протилежної стіни повинна бути не менше 1,25 м;

4.4.9. У випадках, коли на підприємстві застосовується пічне опалення, печі, дверцята, піддувала, димоходи повинні постійно утримуватися в справності та регулярно очищатися від сажі.

4.4.10. При експлуатації опалювальних систем забороняється заставляти прилади опалення будь-якими предметами або матеріалами, сушити речі на опалювальних приладах і трубопроводах.

4.4.11. Для нормального функціонування систем водяного опалення в процесі їх експлуатації необхідно забезпечувати герметизацію нагрівальних приладів, труб і арматури.

4.4.12. Будова, розміщення і експлуатація систем вентиляції заготівельних підприємств вторинної сировини повинна відповідати вимогам СНиП 2.04.05-91, Правилам пожежної безпеки в Україні.

4.4.13. Заготівельні склади вторинної сировини потужністю 30 і 100 т необхідно обладнувати системами природної вентиляції що забезпечують одноразовий обмін повітря в приміщенні за годину.

4.4.14. Природна вентиляція (в тому числі періодичне провітрювання) повинна здійснюватися в приміщеннях без виділення шкідливих або неприємно пахнучих речовин через відкриті стулки вікон, фрамуг, кватирок з обов'язковим засіченням прорізів.

4.4.15. В заготівельних складах вторинної сировини потужністю 300 т треба обладнувати природну вентиляцію в приміщеннях:

для зберігання пуху, пір'я і вторинних полімерів;

для прийому вторинної сировини;

приміщення для зберігання брухту чорних, кольорових металів, старої гуми і битого скла;

для зберігання ганчір'я і макулатури.

Припливно-витяжну вентиляцію з механічним спонуканням треба обладнувати в приміщеннях:

адміністративно-побутових;

технічних (котельня, електроцита, гараж-зарядна);

для сортування, пакування і маркіровки ганчір'я і макулатури;

для дезинфекції ганчір'я.

Системи місцевих відсмоктувачів повинні встановлюватися в приміщеннях:

для сортування, пакування і маркіровки ганчір'я і макулатури;

для дезинфекції ганчір'я;

гараж-зарядної.

4.4.16. Системи місцевих відсмоктувачів повинні бути відокремленими. Не дозволяється приєднувати їх до припливно-витяжної вентиляції з механічним

спонуканням.

4.4.17. Приймальні пункти вторинної сировини треба обладнувати природною і витяжною вентиляцією з механічним спонуканням.

4.4.18. Вентиляційні системи вбудованих котелень повинні бути відокремлені від вентиляційних систем заготівельних складів.

4.4.19. Припливно-витяжна вентиляція гараж-зарядної повинна знаходитися у робочому режимі на протязі всього періоду зарядки акумуляторів та забезпечувати семикратний обмін повітря за годину згідно з СНиП 2.04.05-91.

4.4.20. У приміщенні для зарядки акумуляторів крім припливно-витяжної вентиляції необхідно передбачати природну витяжну вентиляцію з верхньої зони площею 0,12-0,15 м² для видалення водню.

4.4.21. У приміщеннях гараж-зарядної повітря повинно подаватися у нижню зону з малими швидкостями. Біля ванн для зливання і приготування електроліту необхідно передбачати місцеві відсмоктувачі (панелі рівномірного всмоктування). Загальна кількість видаленого місцевим відсмоктувачем повітря з приміщення для приготування кислоти повинна бути не менше 2,5 об'ємів в годину.

4.4.22. У приміщеннях для зарядки акумуляторів вентилятори витяжних систем повинні бути виконані вибухобезпечними.

4.4.23. Не дозволяється об'єднувати системи вентиляції гараж-зарядних з вентиляційними системами інших приміщень.

4.4.24. Вентиляційні установки перед вводом в експлуатацію повинні бути

відрегульовані, доведені до проектної потужності, випробовані відповідно до інструкції по випробовуванню і налагодженню вентиляційних пристроїв та ГОСТ 12.3.018-79.

4.4.25. Експлуатація вентиляційних систем повинна здійснюватися з дотриманням основних вимог безпеки праці:

вентиляційне обладнання може бути включене тільки при умові огороження решітками або кожухами приводних ремнів, з'єднувальних муфт та інших частин, що обертаються;

чищення, ремонт, змазування, підтягування болтів повинно проводитися тільки після повної зупинки частин, що обертаються;

при виявленні ударів, підвищеного шуму або вібрації обладнання повинно бути негайно вимкнене.

4.5. Освітлення

4.5.1. На заготівельних підприємствах вторинної сировини освітлення повинно відповідати вимогам СНиП II-4-79, ПУЕ.

4.5.2. Заготівельні склади і пункти вторинної сировини повинні бути забезпечені природним і штучним освітленням.

4.5.3. Без природного освітлення можуть бути приміщення для зберігання макулатури, ганчір'я, брухту кольорових та чорних металів, битого скла, гардеробні, туалети, умивальні, душові і технічні приміщення.

4.5.4. Не допускається закривати вікна шафами, стелажми, штабелями або тарою, як всередині так і зовні за межами будівлі, замінювати шибки фанерою, картоном та ін.

4.5.5. Для найкращого використання світлового потоку, що надходить у приміщення, стіни, стелі і обладнання повинні бути пофарбовані у світлий колір. Особливо важливе забарвлення віконних рам, стель, верхніх частин стін, що відбивають максимум світлових променів.

4.5.6. Норми і якісні показники освітлення приміщень заготівельних підприємств вторинної сировини приведені у додатку 2 цих Правил.

4.5.7. Застосування одного місцевого освітлення всередині будівель заготівельних підприємств вторинної сировини не дозволяється.

4.5.8. Конструкція світлотехнічних приладів повинна відповідати вимогам ГОСТ 12.2.007.0-75, ГОСТ 12.2.007.13-88.

4.5.9. На заготівельних підприємствах вторинної сировини повинна використовуватися закрита арматура відбитого світлорозподілу, яка випромінює світловий потік у верхню напівсферу.

Допускається використання світильників рівномірно розсіяного світла, які випромінюють світловий потік у верхню та нижню напівсфери.

4.5.10. Конструкція освітлювальної арматури повинна відповідати наступним вимогам:

арматура, що застосовується в приміщенні для дезинфекції ганчір'я повинна мати патрон з корпусом із ізоляційних і вологостійких матеріалів;

арматура, що застосовується в приміщеннях гараж-зарядних, а також за межами будівель, повинна бути виконана з матеріалів, що протистоять впливу середовища або захищені від неї відповідним покриттям, відповідати вимогам вибухобезпечності

способи вводу проводів повинні виключати можливість замикання їх між собою або з'єднання з металевими частинами арматури;

4.5.11. Світильники треба розташовувати у місцях зручних і безпечних для обслуговування.

Пристосування (конструкції) для кріплення світильників повинні бути розраховані на навантаження, яке указане в СНиП III-33-76.

У світильниках повинні бути забезпечені:

кріплення з'ємних частин, що виключає можливість випадіння їх при експлуатації;

безпечне знімання або відкидання частин, що перекривають доступ до ламп і підлягають чищенню в процесі експлуатації;

безпечна заміна ламп і стартерів.

Встановлення і чищення світильників, заміна перегорівших електроламп і ремонт електричної мережі повинні проводитися електротехнічним персоналом при відключеній напрузі.

4.5.12. Прилади для включення освітлення в приміщеннях гараж-зарядної повинні бути винесені за їх межі.

4.5.12. Висота підвісу світильників над рівнем підлоги повинна бути не менше 2,5 м. При неможливості виконання даної вимоги допускається встановлювати світильники з люмінісцентними лампами на висоті менше 2,5 м від підлоги за умовою недоступності їх струмоведучих частин для випадкових дотиків, або використовувати світильники з лампами розжарювання напруги не вище

42 В.

4.5.13. Очищення світильників повинне проводитися не рідше одного разу в пів-року.

4.5.14 Установка ламп, потужність яких перевищує допустиму для даного типу світильників, забороняється.

4.5.15. При зміні технологічного процесу або перестановці обладнання, освітлювальна установка повинна бути розташована відповідно з цими змінами.

4.5.16. Зовнішнє освітлення заготівельних складів і приймальних пунктів вторинної сировини повинно мати управління, незалежне від управління освітленням всередині будівлі.

4.5.17. Для зовнішнього освітлення висота установки освітлювальних приладів повинна бути не менше 3,5 м.

4.6. Водопостачання і каналізація

4.6.1. Гаряче і холодне водопостачання заготівельних підприємств вторинної сировини повинні відповідати вимогам СНиП 2.04.01-85, СНиП 2.04.02-84,

4.6.2. На заготівельних підприємствах вторинної сировини питна вода повинна відповідати якості згідно санітарних вимог до питної води ГОСТ 2874-82*.

При відсутності централізованого водопостачання треба влаштовувати артезіанські свердловини, шахтні колодязі з обов'язковою побудовою внутрішнього водопроводу, незалежно від потужності підприємства і джерела водопостачання.

4.6.3. Внутрішні водопостачальні мережі, що подають воду питної якості, належить влаштовувати в сталевих оцинкованих трубах діаметром до 150 мм та з неоцинкованих труб більших діаметрів, а також з пластмасових труб.

4.6.4. Для водопроводу на технічні потреби належить застосовувати труби з пластмас, сталі, сталі гумовані, сталеві футеровані пластмасою. До умивальників повинна підводитися гаряча і холодна вода через змішувачі.

4.6.5. При користуванні холодною водою шахтний колодязь необхідно влаштовувати на відстані не менше 20 м від заготівельних підприємств і не менше 50 м від бетонуваних ям і приямків для збирання нечистот.

4.6.6. Зруб колодязя повинен бути виведений над поверхнею землі не менше 0,8 м, щільно закриватися кришкою. Навколо зруба повинен бути зроблений глиняний замок шириною не менше 1 м і глибиною 2 м.

4.6.7. Прокладання магістральних і роз'єднувальних мереж водопостачання всередині виробничих приміщень повинне бути відкритим - по фермах, колонах, стінах і перекриттях.

4.6.8. Для запобігання корозії трубопроводів гарячого і холодного водопостачання необхідно їх фарбувати не менше одного разу на рік.

4.6.9. Каналізаційні системи заготівельних складів і приймальних пунктів вторинної сировини повинні відповідати вимогам СНиП 2.04.01-85,

СНиП 2.04.03-85.

4.6.10. Заготівельні підприємства вторинної сировини повинні бути обладнані трьома роз'єднаними системами каналізації:

для відведення стічних і побутових вод;

для відведення дощових і талих вод;

для відведення вод з гараж-зарядної.

4.6.11. При обладнанні внутрішньої каналізації необхідно передбачати гідравлічні затвори для запобігання від проникнення фекалій і запахів каналізаційної мережі.

4.6.12. Ухил підлоги в душових приміщеннях повинен бути 0,01-0,02 в бік лотка трапу. Лоток повинен мати ширину не менше 200 мм, початкову глибину 30 мм і ухил 0,01 в бік трапу.

4.6.13. Вентиляційні стояки каналізаційної мережі необхідно обладнувати відповідно до вимог СНиП 2.04.03-85, передбачаючи установку ревізій і прочисток.

4.6.14. В санвузлах підлога повинна бути гідроізольована.

4.6.15. Для очищення стічних вод (до надходження в зовнішню каналізаційну мережу) від піску і бруду треба передбачати очисну установку за межами будівель на випусках з приміщень:

4.6.16. При розміщенні підприємств на ділянках без каналізації необхідно обладнувати місцеву каналізацію.

4.6.17. Порядок знешкодження і спуску побутових стічних вод і стічних вод з гараж-зарядної здійснюється по узгодженню з місцевими санітарно-епідеміологічними службами і службами охорони навколишнього середовища відповідності з діючими правилами. Забороняється спуск у відкриті водоймища побутових вод без відповідного очищення.

4.6.18. Каналізаційні люки не повинні захаращуватися тарою, обладнанням, матеріалами.

4.6.19. Для очищення каналізації необхідно використовувати спеціальні люки ревізії і прочистки, установлені на мережах, а також спеціальні сантехнічні інструменти.

4.6.20. До роботи у колодязях допускаються робітники не молодше 18 років, які пройшли інструктаж з охорони праці, навчені користуватися засобами індивідуального захисту, знають правила надання першої допомоги при отруєннях, опіках та інших травмах та пройшли перевірку знань і набутих навичок. При виконанні цих робіт обов'язково проводиться цільовий інструктаж і видається наряд-допуск встановленої форми.

Бригада, яка призначена для роботи у колодязі, повинна складатися не менше як з 3 працівників - один для роботи у колодязі, другий - для роботи на поверхні, третій - для керівництва, спостереження і у разі необхідності надання першої допомоги працівнику, який знаходиться у колодязі. Доручати йому іншу роботу, до того як працівник, який працює у колодязі вийде на поверхню, забороняється.

Бригада для роботи у колодязі повинна бути споряджена наступним інвентарем:

випробуваним і перевіреним рятувальним поясом з наплечними ремнями та кільцями на їх схрещенні (використання поясних ремнів забороняється)

вірьовкою, перевіреною на розрив при навантаженні 1200Н, довжиною на 3м більше глибини колодязя;

шланговим протигазом зі шлангом на 2 м довше від глибини колодязя або кисневим ізолюючим протигазом;

акумуляторним ліхтарем, напругою не більше 12 В;

пересувним вентилятором;

переносними знаками безпеки;

гаками та ломами для відкривання кришок колодязів;

аптечкою першої медичної допомоги.

4.7. Електробезпека

4.7.1. Електроустановки заготівельних підприємств вторинної сировини повинні відповідати вимогам Правил безпечної експлуатації електроустановок споживачів.

4.7.2. Електротехнічні вироби повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.2.007.0-75, ГОСТ 12.2.007.7-83, а прилади, що використовуються як обладнання - вимогам ГОСТ 12.2.003-91.

4.7.3. При проектуванні, монтажі і експлуатації електроустановок необхідно керуватися загальними вимогами по запобіганню небезпечного впливу на людей електричного струму згідно з ГОСТ 12.1.019-79*.

4.7.4. Для забезпечення захисту від враження електричним струмом при доторканні до металевих неструмоведучих частин, що можуть опинитися під напругою необхідно застосовувати наступні заходи:

огорожувати струмоведучі частини від випадкового дотику;

застосовувати малу напругу ;

допускати до обслуговування електроустановок кваліфікованих спеціалістів віком не молодше 18 років, які пройшли навчання та атестацію на кваліфікаційну групу з електробезпеки;

використовувати попереджувальну сигналізацію, блокування, знаки безпеки;

застосовувати засоби захисту та запобіжні пристрої;

застосовувати захисне заземлення, занулення та відключення.

4.7.5. Заземленню підлягають:

корпуси електричних машин;

приводи електричних апаратів;

каркаси щитів управління, розподільних щитів і шаф;

металеві конструкції розподільних пристроїв;

металеві корпуси і обмотки проводів та силових кабелів, сталеві труби електропроводки та інші металеві конструкції, зв'язані з установкою електрообладнання, які можуть опинитися під напругою;

металеві станини машин і механізмів для виконання технологічних процесів, які можуть опинитися під напругою.

4.7.6 Кожний елемент електроустановки, що підлягає заземленню повинен бути приєднаний до заземлення або заземлюючої магістралі за допомогою окремих відгалужень.

4.7.7. Всі з'єднання заземляючих полос, проводів і місця приєднання їх до заземлення необхідно проводити тільки зварюванням "нахлистом". При неможливості проводити зварювання з'єднань дозволяється приєднувати заземляючі проводи затискуючи болтами з умовою, що місця з'єднань повинні мати безкислотну пропайку.

4.7.8. Заземлюючі провідники, які розміщені у приміщеннях, повинні бути доступні для огляду.

4.7.9. Опір кожного заземлюючого пристрою у мережах з напругою до 1000 В повинен бути не більше 4 Ом.

4.7.10. Для визначення технічного стану заземлюючого пристрою треба періодично проводити:

зовнішній огляд видимої частини заземлюючого пристрою;

огляд і перевірку наявності ланцюга між заземленням і заземлюючими елементами (відсутність обривів, незадовільного стану контактів і проводів, що з'єднують апарат з заземлюючим пристроєм);

вимір опору заземлюючого пристрою;

вимір повного опору ланцюга "фаза-нуль";

перевірку надійності з'єднань природних заземлювачів;

вибіркові розривання ґрунту для огляду елементів заземлюючого пристрою, що знаходиться в землі.

4.7.11. Вимірювання опору заземлюючих пристроїв електроустановок повинне проводитися не рідше 1 разу на рік.

Результати вимірів опору повинні оформлятися протоколом. Зроблені висновки після вимірів повинні заноситися у паспорт заземлюючого пристрою, що містить схему заземлення, його основні технічні дані, дані про результати перевірки його стану, характер проведених ремонтів і змін, внесених у пристрій заземлення. Позапланові виміри опору заземлюючих пристроїв повинні проводитися після реконструкції або капітального ремонту.

4.7.12. Ввід силової електроенергії повинен здійснюватися від трансформаторної підстанції. Ввідний щит повинен бути розміщений в окремому, сухому приміщенні (електрощитова).

4.7.13. Силові розподільні щити повинні розміщуватися у коридорах або в місцях найбільшої концентрації технологічного обладнання у нішах, які зберігають їх від можливих пошкоджень у процесі переміщення вантажів.

4.7.14. При розміщенні ввідних пристроїв (ВП), ввідних розподільних пристроїв (ВРП), групових розподільних щитків (ГРЩ), ввідно-розподільних щитків (ВРЩ), розподільних пунктів і групових щитків позащитовими приміщеннями повинні виконуватися такі вимоги:

пристрої повинні бути розташовані у зручних і доступних для обслуговування місцях;

розподільні пункти і щитки, як правило, повинні встановлюватися у нішах, ящиках або закриватися кожухами;

розподільні пункти і щитки не повинні мати відкритих неізолюваних струмоведучих частин;

пристрої повинні встановлюватися на відстані не менше 0,5 м від трубопроводів (водопроводи, опалення, каналізація, внутрішні водостоки), газопроводів і газових лічильників.

4.7.15. При прокладанні проводів і кабелів у трубах, глухих коробах, гнучких металевих рукавах або замкнутих каналах повинна бути забезпечена можливість їх заміни.

4.7.16. Конструктивні елементи будівель і споруд, замкнуті канали і пустоти, які використовуються для прокладки проводів і кабелів, повинні бути вогнестійкими.

4.7.17. Прокладання електропроводів у вентиляційних каналах забороняється. Дозволяється перетин цих каналів поодинокими проводами і кабелями, замкнутими у сталеві труби.

4.7.18. Для запобіжників повинні бути встановлені калібровані плавкі вставки, спеціально призначені для запобіжників даного типу. Встановлення некаліброваних вставок без маркування величини номінального струму забороняється.

4.7.19. Штепсельні вилки і розетки повинні виконуватися так, щоб їх струмоведучі і заземлюючі деталі частково або повністю з'єднані один з одним, були недоступні дотику. Висота встановлення розеток не повинна перевищувати 1,3 м від підлоги.

4.7.20. З'єднання між заземлюючими контактами вилки і штепсельної розетки повинно здійснюватися до того, як увійдуть у зіткнення струмоведучі контакти, порядок відключення повинен бути зворотним.

4.7.21. Струмоведучі частини електроапаратів, розподіляючі пристрої, повинні бути захищені від випадкових дотиків. Відкрита (без захисних кожухів) установка апарату не допускається.

4.7.22. У чергового персоналу повинен бути запасний комплект плавких каліброваних вставок. Черговий і оперативно-ремонтний персонал, повинен бути забезпечений переносними електричними світильниками.

4.7.23. Всі зміни в електроустановках, які вносяться в процесі експлуатації, повинні відображатися у схемах і кресленнях за підписом особи, відповідальної за електрогосподарство, із зазначенням його посади і дати внесення змін.

4.7.24. Будівлі і споруди заготівельних підприємств вторинної сировини повинні бути захищені від прямих ударів блискавки і вторинних її проявів відповідно з РД 34.21.122-87.

4.7.25. Від конструкції будівлі з блискавковідводами повинне бути забезпечене розтікання струму блискавки по магістралях (заземленої будови) контура заземлення не менше як у двох-трьох напрямках.

4.8. Зарядка акумуляторних батарей

4.8.1. Зарядку акумуляторних батарей необхідно проводити в спеціально відведеному окремому приміщенні - акумуляторній, обладнаній спеціальними столами і стелажми з кислотостійким покриттям, на яких розміщуються акумуляторні батареї для зарядки.

4.8.2 Експлуатаційне обслуговування акумуляторної повинно здійснюватися спеціально підготовленим персоналом з групою по електробезпеці не нижче III.

4.8.3. В приміщеннях зарядної повинні бути індивідуальні засоби захисту, інструменти з ізольованими ручками, скляний чи фарфоровий кухоль з носиком ємкістю 1,5-2 л для виготовлення електроліту і доливання його в посудини, нейтралізуючий розчин соди (5%) для кислотних батарей і борної кислоти або оцтової есенції (одна частина есенції на шість частин води) для лужних батарей.

4.8.4. В приміщенні приготування електроліту повинні бути умивальник з проточною водою, нейтралізуючий розчин, набір спеціального посуду і вимірювальних приладів, засоби індивідуального захисту.

4.8.5. В акумуляторному відділенні повинні знаходитися умивальник, мило, вата в упаковці, рушник і закриті посудини з 5 і 10%-ним нейтралізуючим розчином питної соди (для шкіри тіла) та 2-5%-ним нейтралізуючим розчином питної соди (для очей). На всіх посудинах повинні бути зроблені чіткі написи з найменуванням вмісту.

4.8.6. При експлуатації лужних акумуляторів в якості нейтралізуючого розчину треба застосовувати 5-10%-ний розчин борної кислоти (для шкіри тіла) та 2-3%-ний розчин борної кислоти (для очей).

4.8.7. При виготовленні кислотного електроліту необхідно:

змішувати сірчану кислоту з дистильованою водою в спеціальних посудинах, виготовлених з свинцевих, керамічних або пластмасових матеріалів. Використання скляного посуду забороняється;

вливати кислоту з бутлів у дистильовану воду тільки за допомогою спеціальних пристроїв для закріплення бутлів при їх нахиланні. Забороняється вливати воду в кислоту.

4.8.8. При виготовленні лужного електроліту флакон з лугом треба відкривати обережно, без застосування великих зусиль. Щоб полегшити відкривання флакона, пробка якого залита парафіном, дозволяється прогрівати горловину флакона ганчіркою, змоченою в гарячій воді.

4.8.9. Великі шматки їдкого калію необхідно розколювати, покриваючи їх чистою тканиною. Наливши у чисту сталеву, фарфорову чи пластмасову посудину дистильовану воду, необхідно за допомогою сталевих щипців, пінцета або металевої ложки покласти туди шматки роздробленого їдкого калію і перемішувати сталевую чи скляною паличкою до повного розчинення. Робочі, які приготують електроліт, повинні бути одягнуті в захисний одяг (костюм бавовняний з кислотозахисним просоченням, фартух гумовий, полуботи гумові, окуляри захисні і рукавички гумові). Штани костюма повинні одягатися поверх халав полубот.

4.8.10. Пролита кислота повинна бути негайно знешкоджена розчином їдкого калію або розчином поташа чи соди, пролитий лужний електроліт - розчином борної кислоти або оцтової есенції

4.8.11. Електроліт, пролитий на стелажі, потрібно витерти ганчіркою, змоченою в нейтралізованій розчин, а пролитий на підлогу - спочатку посипати тирсою і зібрати, після цього це місце змочити нейтралізованим розчином і протерти сухою ганчіркою.

4.8.12. Акумуляторні батареї, які установлюються для зарядки, з'єднують між собою щільно примикаючими (притиснутими) зажимами (для кислотних акумуляторних батарей) або плоскими наконечниками (для лужних акумуляторних батарей), які мають надійний електричний контакт, що виключає можливість іскріння.

З'єднувати зажими акумуляторних батарей дротом "закруткою" забороняється.

4.8.13. Контроль за зарядкою повинен здійснюватися тільки за допомогою контрольних приладів (термометра, навантажувальної вилки з вольтметром, ареометра та ін.). Напруга акумуляторних батарей повинна перевірятися тільки навантажувальною вилкою з вольтметром. Перевіряти акумуляторну батарею коротким замиканням забороняється.

4.8.14. Для огляду акумуляторних батарей треба використовувати переносні електричні лампи напругою до 42 В.

4.8.15. Випрямні установки, що застосовуються для зарядки акумуляторних батарей, повинні приєднуватися з боку перемінного струму через роз'єнувальний трансформатор.

4.8.16. З'єднувальні муфти на зарядних агрегатах повинні бути огорожені запобіжними сітками.

5. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ДО ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ ЗАГОТІВЛІ

І ПЕРВИННОЇ ОБРОБКИ ВТОРИННОЇ СИРОВИНИ

5.1. Загальні вимоги

5.1.1. Технологічні процеси заготівлі, зберігання, первинної обробки і транспортування вторинної сировини повинні здійснюватися згідно з вимогами ГОСТ 12.3.002-75, СНиП 2.11.01-85, СНиП 2.08.02-89 та Санітарних правил організації технологічних процесів та гігієнічних вимог до виробничого обладнання та цих Правил.

5.1.2. Об'ємно-планувальні рішення приміщень, розміщення в них технологічного обладнання повинні забезпечувати послідовність і поточність технологічного процесу.

5.1.3. Режим і організація технологічного процесу повинні забезпечувати для працюючих:

оптимальний спосіб приймання, зберігання і транспортування вторинної сировини та раціональну організацію праці і відпочинку;

відповідний вибір робочих операцій і порядок їх проведення;

знезараження та видалення відходів виробництва;

своєчасне отримання інформації про хід технологічного процесу, систему контролю і управління

погодженість операцій технологічного процесу, що запобігають виникненню шкідливих і небезпечних виробничих чинників;

безвідмовну дію обладнання і засобів захисту працівників протягом термінів, які визначаються нормативно-технічною документацією.

5.1.4. Зміст вимог щодо організації виробничих процесів необхідно деталізувати в розроблених для кожного заготівельного підприємства технологічних схемах і картах, зокрема:

в схемі технологічного процесу по робочих операціях (надходження і приймання вторинної сировини, зберігання і вантажопереробка вторинної сировини);

в технологічних картах-схемах стосовно складського розміщення різних видів вторинної сировини, механізації її вантажопереробки.

Вимоги до безпеки виконання технологічних процесів повинні бути розроблені і затверджені в порядку визначеному в п. 3.6.

5.1.5. Організація робочих місць на заготівельних підприємствах вторинної сировини повинна відповідати ГОСТ 12.2.032-78 і ГОСТ 12.2.033-78.

5.1.6. До організації робочих місць пред'являються такі вимоги:

улаштування робочих місць, відстань між робочими місцями повинні забезпечити безпечне переміщення працівників і транспортних засобів, а також можливість швидкої евакуації працюючих в разі виникнення аварійної ситуації;

обладнання і технологічне оснащення робочого місця відповідним його призначенню основним і допоміжним устаткуванням, оргтехнікою, засобами зв'язку;

зручне і ефективне для трудового процесу розміщення всіх складових елементів робочого місця з урахуванням, що оптимальна висота робочої поверхні технологічного обладнання (стола, конвеєра та ін.) повинні бути при роботі сидячи - від 700 до 750 мм, при роботі стоячи - від 1000 до 1100 мм;

дотримання санітарно-гігієнічних норм щодо фізичного навантаження і засобів захисту працівників.

5.1.7. В заготівельних підприємствах вторинної сировини при роботі з під-вищеною небезпекою (вантажо-розвантажувальні роботи за допомогою машин і механізмів, стропальні роботи, обслуговування механічних ліній, роботи в індивідуальних засобах захисту, роботи в колодязях, обстеження та чистка вентиляційних каналів та повітропроводів при капітальних ремонтах, роботи по дезинфекції приміщень та ін.), які приведені в Переліку робіт з підвищеною небезпекою треба керуватися інструкціями по правилам виконання цих робіт, розроблених і затверджених у встановленому порядку згідно з п. 3.8. Підготовка працівників до виконання робіт з підвищеною небезпекою проводиться згідно з положенням п.3.9.

5.1.8. Природне і штучне освітлення робочих місць повинно відповідати вимогам підрозділу 4.5. цих Правил.

5.1.9. Оптимальні і допустимі норми температури, відносної вологості і швидкості руху повітря, наявність пилу і шкідливих речовин в робочій зоні, повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.1.005-88 (додаток 1).

5.1.10. Наявність шкідливих речовин в повітрі робочої зони приміщень підлягає систематичному контролю, згідно з графіком перевірки наявності цих речовин, для запобігання можливості перевищення гранично допустимих концентрацій.

5.1.11. Гранично допустимі концентрації шкідливих речовин в повітрі робочої зони приміщень приведені в ГОСТ 12.1.005-88 та додатку 3 цих Правил.

5.1.12. Контроль вібрації на робочих місцях повинен здійснюватися відповідно з ГОСТ 12.4.012-83.

5.1.13. Допустимі рівні шуму на робочих місцях установлюються згідно з ГОСТ 12.1.003-83.

5.1.14. Зниження шуму і вібрації здійснюється наступними заходами:

концентрацією шумних ділянок роботи у відокремленому місці;

установкою механізмів на спеціальні амортизатори, плаваючі фундаменти;

облицюванням приміщення звукоізолюючими матеріалами, використанням для стін і стелі вентиляційних камер звукопоглинаючих матеріалів;

локалізацією шуму і вібрації шляхом високоякісного виготовлення, монтажу та ремонту обладнання;

поліпшенням обслуговування і ремонту діючого обладнання, заміною машин і механізмів, що морально застаріли;

застосуванням засобів колективного захисту працюючих (перегородки, кожухи, стіни, колони і стелю приміщення, використовуючи для їх виготовлення та покриття поверхні звукоізолюючі або звукопоглинаючі матеріали).

5.1.15. Зниження шуму від вентиляційних установок треба забезпечувати наступними заходами:

улаштовувати системи шумозаглушувачами і звукоізолювати повітроводи;

встановлювати вентилятори і електродвигуни на вібро- і звукопоглинаючі основи;

забезпечувати розрив між фундаментами під обладнанням і стінами будівлі;

з'єднувати вхідні і вихідні отвори кожуха вентилятора з повітроводами за допомогою гнучких вставок;

періодично оглядати і змащувати або замінювати підшипники;

усувати стук шківів або з'єднувальних муфт, клиноремінних і плоскоремінних передач;

підтримувати стійке балансування колеса вентилятора і ротора електродвигуна.

5.1.16. Рівні звукового тиску і рівні звуку, а також допустимі рівні вібрації на постійних робочих місцях не повинні перевищувати значень, приведених в додатку 4 цих Правил.

5.2. Вторинні текстильні матеріали

5.2.1. Заготівля, зберігання, первинна обробка і транспортування вторинних текстильних матеріалів (промислові відходи і ганчір'я) повинні здійснюватися у відповідності з ТУ 61-03-1-86 і з дотриманням встановлених санітарних правил.

5.2.2. Для запобігання забруднення робочого середовища, вторинні текстильні матеріали, і особливо ганчір'я, повинні бути очищені від пилу, бруду, гудзиків, гачків та інших домішок.

5.2.3. Для обезбруднення і сортування ганчір'я по групам в заготівельних складах необхідно обладнувати сортувальні столи, висота яких повинна відповідати рівню робочої поверхні згідно п. 5.1.6. цих Правил, а розміри по ширині і довжині відповідно 1-1,1 і 1,3-1,5 м.

5.2.4. Робоча поверхня (кришка стола) повинна бути у вигляді рами, обтягнутої сіткою з розміром вічок 20X25 мм, через яку в процесі сортування ганчір'я випадають бруд, сміття і дрібні сторонні предмети, що збираються в спеціальних ємкостях (ящиках, корзинах), розміщених під кришкою сортувального столу.

5.2.6. Відсортовані текстильні матеріали повинні бути щільно спресовані і упаковані в паки, маса яких визначається технічними можливостями пресувальної машини, але не повинна перевищувати 50 кг.

5.2.7. При пресуванні вторинного текстилю паки необхідно покривати з усіх боків міцним пакувальним матеріалом, використовуючи для цього стару мішковину, ковдри і цільні куски ганчір'я.

5.2.8. Спресовані паки з вторинним текстилем необхідно перев'язувати в три паралельних ряди дротом діаметром 2,5-4,0 мм або сталеву стрічкою згідно з вимогами ГОСТ 3282-74 і ГОСТ 3560-73.

5.2.9. Паки з канатами і ватними виробами треба обв'язувати дротом або шнуром без покриття їх пакувальним матеріалом.

5.2.10. Обв'язувальний дріт та сталева стрічка повинні бути обпаленими і не мати задирок та іржі, міцність їх повинна забезпечувати цілісність пак при навантаженні, розвантаженні і транспортуванні.

5.2.11. Обв'язування пак необхідно проводити за допомогою спеціальних натяжних кліщів таким чином, щоб не було виступаючих гострих кінців дроту або стрічки. Роботи необхідно виконувати в рукавицях.

5.2.12. Маркування вторинних текстильних матеріалів треба здійснювати згідно з вимогами ГОСТ 14192-77, вказуючи фактичну вагу (брутто) паки.

5.2.13. Спресовані в паки вторинні текстильні матеріали необхідно укласти на піддони і транспортувати до місць зберігання електронавантажувачами або переміщувати за допомогою вантажних візків.

5.2.14. Переміщення цих вантажів вручну допускається тільки при укладенні їх на піддони і платформу вантажного візка не менше ніж двома робітниками.

5.2.15. При укладанні пак на піддони і вантажні візки необхідно слідкувати за тим, щоб вантаж був розподілений рівномірно по всій поверхні піддона чи платформи візка, не виступав за їх межі і був надійно закріплений.

5.2.16. Вторинні текстильні матеріали необхідно зберігати в закритих скла-дських приміщеннях на піддонах або дерев'яних настилах висотою 150-200 мм.

5.2.17. Кожна група ганчір'я і промислових відходів вторинного текстилю повинна зберігатися в окремих штабелях, в які укладаються паки рівнозначні по масі і габаритним розмірам.

5.2.18. Висота складування при ручній укладці штабелів не повинна перевищувати 2,0 м. Укладку треба виконувати уступами (малюнок 1), двома працівниками. Укладання штабелів на більшу висоту не дозволяється із-за деформації нижнього ряду пак і виникнення загрози обвалу штабеля.

Малюнок 1. Укладка пак уступами.

5.2.19. Способи укладки при складуванні вторинної текстильної сировини повинні забезпечувати стійкість штабелю, безпеку працюючих біля нього, можливість застосування засобів захисту робітників при загрозі його обвалу.

5.2.20. Розбирання штабеля необхідно проводити починаючи з верхнього ряду, переконавшись у стійкості нижніх рядів пак. Кожний наступний ряд повинен розбиратися тільки після повного розбирання попереднього ряду.

5.2.21. Розбирання нахиленого або обваленого штабеля повинне проводитися під керівництвом особи, відповідальної за безпечне виконання робіт, по заздалегідь розробленому плану при достатньому освітленні.

5.2.22. Завантаження вторинної текстильної сировини на автотранспорт для відправлення споживачу необхідно проводити за допомогою авто- або електронавантажувачів. При наявності рамп можна використовувати вантажні візки.

5.3. Макулатура

5.3.1. Заготівля, зберігання, первинна обробка і транспортування макулатури необхідно здійснювати згідно з вимогами ГОСТ 10700-84.

5.3.2. При обробці прийнятої макулатури необхідно видаляти надмірну забрудненість і сторонні предмети (ганчір'я, мотузки, металеві та гумові вироби та ін.), а також некондиційний папір і картон. Паперові мішки повинні бути очищені від залишків продукції, що містилася в них, внутрішнього шару паперу і ниток.

5.3.3. Розсортування макулатури по групам і сортам необхідно проводити на сортувальних столах обладнаних згідно вимог, викладених в п. 5.2.4. цих Правил

5.3.4. Для очищення макулатури від пилу, сміття, піску та дрібних сторонніх предметів сортувальні столи повинні бути обладнані дротяною сіткою з квадратними вічками розміром 10x10 мм і місцевими вентиляційними відсмоктувачами.

5.3.5. Розсортовану макулатуру необхідно складати в пересувні візки-бункери або контейнери, місткість яких повинна бути не менше об'єму одноразового завантаження пресу, а після їх наповнення транспортувати в зону пресування або короткочасного зберігання.

5.3.6. Пресування та пакування макулатури необхідно проводити в щільні паки масою не більше 50 кг в залежності від марок макулатури (ГОСТ 10700-84), а також з урахуванням технічних можливостей пресувальних машин та підйально-транспортного обладнання, що експлуатується.

5.3.7 При формуванні пак макулатури не дозволяється застосовувати пакувальний матеріал з тонкого паперу або картону. Для їх пакування необхідно використовувати стару мішковину, великі куски ганчір'я або цупкий пакувальний папір.

5.3.8. Пакувальні матеріали повинні бути сухими, не мати забруднень у вигляді залишків цементу, гіпсу, алебастру, фарби та інших забруднюючих речовин.

5.3.9. Для обв'язки пак треба використовувати м'який сталевий дріт діаметром 2,5 мм або сталеву стрічку розміром не більше 0,5x20,0 мм (ГОСТ 3282-74, ГОСТ 3560-73) і повинні відповідати вимогам, викладеним в п. 5.2.10. цих Правил.

5.3.10. Пачки паперових гільз, втулок та відходів картону треба обв'язувати металевим дротом або шнуром у два паралельних ряди.

5.3.11. Обв'язування пак з макулатурою необхідно проводити з використанням спеціальних натяжних кліщів, не залишаючи виступаючих гострих кінців дроту і стрічки. Роботи по обв'язуванню пак повинні виконуватися в рукавицях.

5.3.12. Маркування спресованої і упакованої макулатури необхідно здійснювати згідно з ГОСТ 14192-77 з обов'язковим позначенням фактичної ваги паки макулатури.

5.3.13. Спресована в паки макулатура повинна укладатися на піддони для транспортування навантажувачами. до місць зберігання. При укладанні на піддони паки макулатури не повинні виступати за їх межі.

5.3.14. Спресована в паки макулатура повинна зберігатися в штабелях в сухих закритих приміщеннях на дерев'яних підтоварниках або піддонах.

5.3.15 Паки різної ваги і розміру необхідно укласти в окремі штабелі в залежності від марок макулатури і габаритних розмірів.

5.3.16. При ручній укладці висота штабелів пак макулатури не повинна перевищувати 2 м. Укладку штабелів треба виконувати згідно вимог, викладених в п. 5.2.18. цих Правил.

5.3.17. Механізоване штабелювання пак на піддонах повинне здійснюватися не більше ніж в два ряди. Одночасне укладання двох піддонів з паками макулатури в штабель забороняється.

5.3.18. Складування макулатури в штабелі на більшу висоту не дозволяється із-за деформації нижніх рядів пак і виникнення загрози обвалу штабелів.

5.3.19. Способи укладки пак макулатури повинні забезпечувати стійкість штабелю, безпеку працюючих біля нього та можливість застосування засобів захисту робітників при загрозі обвалу штабелю.

5.3.20. Розбирання штабелю необхідно проводити починаючи з верхнього ряду, переконавшись у стійкості нижніх рядів пак.

5.3.21. Завантаження макулатури на автотранспорт для відправлення споживачу необхідно проводити за допомогою авто- або електронавантажувачів. При наявності рамп можна використовувати вантажні візки.

5.4. Брухт кольорових та чорних металів

5.4.1. При заготівлі брухту і відходів кольорових та чорних металів необхідно дотримуватися Правил безпеки при заготівлі та переробці брухту та відходів чорних металів, а також ГОСТ 1639-78 і ГОСТ 2787-75 щодо їх приймання, засобів зберігання, первинної обробки і транспортування.

5.4.2. Роботи по сортуванню металобрухту повинні проводитися під керівництвом особи, на яку покладені обов'язки здійснювати контроль за пожежо- і вибухонебезпечністю.

5.4.3. При обробці металевого брухту необхідно забезпечити безпеку виконання робіт. Робоче місце, де проводиться обробка металобрухту, повинне бути звільнене

від сторонніх предметів, в тому числі і від брухту, що не підлягає обробці.

5.4.4. До обробних робіт можна приступати тільки після перевірки справності інструментів. Несправним інструментом користуватися забороняється.

5.4.5. Робітники зайняті обробкою металобрухту, повинні бути забезпечені брезентовими рукавицями і сітчатими без скла окулярами.

5.4.6. Перевірці на вибухонебезпечність повинен підлягатися весь прийнятий металевий брухт в повному обсязі, вибіркова перевірка брухту не дозволяється.

5.4.7. Станини, піддони, металоконструкції, що підлягали вибуховому дроб-ленню, не повинні мати зарядів або їх залишків.

5.4.8. Металевий брухт, що має внутрішні порожнини (труби, циліндри, бідони та ін.) повинен бути звільнений від сторонніх предметів і речовин, а в зимовий період року від льодових та снігових пробок і доступний для огляду його внутрішньої поверхні.

5.4.9. Балони з під газів та рідин повинні прийматися на зберігання без вентилів і з додатковими отворами, прорізними в їх корпусах.

5.4.10. Всі види військової техніки, що здаються у металобрухт повинні бути відповідно документально оформлені, розбраковані, розібрані і звільнені від горючих і змащувальних речовин, а боєприпаси, що знаходяться в них, тверді палива, та інші вибухові речовини повинні бути вилучені; рідина з циліндрів гідравлічних, гальмових, противідкатних та інших пристроїв повинна бути злита.

5.4.11. Боєприпаси не повинні мати вибухових пристроїв і бути з порожньою камерою без дна. Внутрішня поверхня їх повинна бути очищена від вибухових речовин.

5.4.12. Стволи артилерійської і стрілецької зброї повинні бути з відкритими крізними каналами або деформованими на кінці ствола і казенної частини до складного вигину.

5.4.13. Магазинні коробки артилерійської та стрілецької зброї повинні бути відкритими і порожніми або зінятими (до тріщин).

5.4.14. Артилерійські гільзи та гільзи стрілецької зброї не повинні мати засобів запалювання (капсульних втулок, гальванічних і гальваноударних трубок) і залишків порохових зарядів.

5.4.15. При виявленні не знешкоджених боєприпасів подальша робота з металобрухтом повинна бути призупинена до прийняття відповідних заходів щодо їх знешкодження або знищення в установленому порядку.

5.4.16. Знешкодження видалених з металевого брухту вибухонебезпечних предметів та знищення виявлених боєприпасів повинні проводитися спеціалізованими організаціями.

5.4.17. Розсортований і перевірений на вибухобезпечність брухт чорних металів необхідно розмішувати і зберігати на спеціально відведених площадках у відвалах і штабелях таким чином, щоб він не розсипався та не захаращував проходи і проїзди.

5.4.18. Складування і зберігання довгомірного металобрухту необхідно здійснювати вперев'язку за допомогою напівжорстких стропів згідно з ГОСТ 14110-80. Укладка більше ніж в три ряди не допускається.

5.4.19. Максимальна висота зберігання металобрухту повинна бути на 2 м нижча верхнього положення вантажозахоплювального органу стрілового крану.

5.4.20. Розбирання металобрухту із відвалів, штабелів слід розпочинати зверху. Забороняється витягати окремі частини металобрухту із під завалів.

5.4.21. Для відвантаження брухт кольорових металів необхідно упаковувати в тривку тару, що виключає втрати та забруднення його при перевезенні і перевантаженні. Кожний вид брухту повинен бути упакований окремо.

5.4.22. Тонкі куски брухту кольорових металів (металева стрічка, дріт, обрізки металу) можна зв'язувати в пучки м'яким дротом, виготовленим також з кольорового металу і транспортувати без пакувальних матеріалів або тари.

5.4.24. Паки консервних банок повинні бути перев'язані дротом, при цьому вага кожної паки не повинна перевищувати 30 кг. Упаковка пак повинна забезпечувати їх цілісність.

5.4.25. Кожна партія металобрухту, що транспортується заводам-споживачам, повинна супроводжуватися посвідченням на вибухову безпечність згідно з ГОСТ 2787-75.

5.4.26. Вагон, автомобіль або судно з металобрухтом можуть бути відправлені тільки при наявності посвідчення на вибухобезпечність завантаженого брухту.

5.4.27. Різання брухту чорних металів

5.4.27.1. Розрізання металевого брухту в умовах роботи заготівельних складів допускається за допомогою лише газоріжучої апаратури, балони з газом повинні розташовуватися не ближче 5 м від відкритого вогню.

5.4.27.2. Великогабаритні металоконструкції та довгомірні предмети брухту чорних металів, повинні підлягати попередньому розрізанню на окремі частини, габаритні розміри яких не повинні перевищувати 1,2х0,5х0,5 м. Перед різанням металоконструкцій довжиною більше 1,5 м повинні бути передбачені заходи, що попереджують падіння відрізаної частини або самої конструкції на працюючих. Роботи по різанню великогабаритних металоконструкцій та довгомірних предметів повинні виконуватися двома працівниками, з яких один виконує різальні роботи, а другий - для керівництва, спостереження і, у разі необхідності, надання допомоги.

Роботи по розрізанню металобрухту повинні виконуватися після видачі керівником підприємства наряду-допуску на виконання робіт, форма якого приведена в додатку 5 цих Правил. Наряд-допуск погоджується з службою охорони праці (з реєстрацією в спеціальному журналі і присвоєнням наступного номера), призначається відповідальна особа, яка контролює виконання цих робіт. Наряд-допуск оформляється в двох екземплярах, які після затвердження передаються начальнику дільниці. Начальник дільниці передає один екземпляр відповідальному за підготовчі роботи. Після виконання робіт по підготовці об'єкта обидва екземпляри підписуються особами, відповідальними за підготовку і проведення робіт з підвищеною небезпекою, які підтверджують повноту виконання підготовчих робіт і заходів, що забезпечують безпеку проведення самих робіт. Один екземпляр наряду-допуску після закінчення робіт передається в службу охорони праці і зберігається у справах служби не менше трьох місяців. Другий екземпляр знаходиться у посадової особи, відповідальної за проведення цих робіт, і після їх закінчення зберігається у справах не менше трьох місяців. Наряд-допуск визначає обсяг і склад підготовчих робіт, послідовність їх виконання, заходи безпеки, періодичність аналізів повітряного середовища і засоби захисту працюючих. Забороняється змінювати обсяги робіт, передбачені нарядом-допуском, убік їх збільшення. Наряд-допуск видається тільки на одну бригаду, на один вид робіт, на одну зміну. Якщо ці роботи не закінчені в установлений термін, умови і склад бригади не змінилися, то наряд-допуск може бути продовжений начальником дільниці на наступну зміну.

5.4.27.3. Роботи по газовому різанню металобрухту повинні проводитися у відповідності з діючими Правилами безпеки при заготівлі і переробці брухту і відходів чорних металів.

5.4.27.4. Робочі майданчики для газового різання металобрухту повинні мати тверде покриття і бути обладнані підйимально-транспортними засобами.

5.4.27.5. Забороняється виконувати газове різання металобрухту на штабелях і відвалах. Розрізати його необхідно тільки на поверхні робочого майданчика, звільненого від брухту, що не підлягає обробці.

5.4.27.6. При виконанні газорізальних робіт забороняється знаходження на робочому майданчику сторонніх осіб.

5.4.27.7. При виявленні під час газового різання металобрухту вибухонебезпечних або сумнівних в цьому відношенні предметів роботи повинні бути зупинені, а робочі виведені в безпечну зону.

5.4.27.8. Різання вибухонебезпечного брухту повинне проводитися тільки після його огляду піротехніком або особою, відповідальною за безпечне виконання робіт по обробці металобрухту.

5.4.27.9. Робочі місця, де проводяться роботи по газовому різанню металобрухту, повинні бути забезпечені первинними засобами пожежогасіння і медичними

аптечками з необхідними медикаментами. Місце знаходження засобів пожежогасіння і медичних аптечок визначається керівником підприємства.

5.4.27.10. Поступаюча на заготівельний склад газорізальна апаратура (різаки, пальники, редуктори, бачки і гумові шланги) перед видачею в експлуатацію повинна бути зареєстрована в спеціальному журналі і перевірена на справність.

5.4.27.11. Газорізальні апарати повинні перевірятися газорізальниками на газонепроникливість перед початком роботи і в усіх випадках, коли є підозра на їх несправність. Не рідше одного разу в квартал повинен проводитися технічний огляд і випробування кисневих і газових редукторів. Гумотканеві шланги, які застосовуються при газокисневій різці повинні випробовуватися не менше двох разів на рік на герметичність.

5.4.27.12. Барабани з карбідом кальцію повинні бути закриті кришками з відігнутими краями, які щільно прилягають до барабану.

5.4.27.13. У місцях зберігання й розкриття барабанів з карбідом кальцію забороняється паління, використання відкритого вогню та застосування інструмента, який під час роботи утворює іскри.

5.4.27.14. Балони з крапленим газом під час їх зберігання, транспортування та експлуатації повинні бути захищені від дії сонячного проміння та інших джерел тепла. Наповнені газом балони повинні зберігатися на спеціальних стелажах, а пусті складатися в штабелі. Всі балони повинні бути забезпечені запобіжними ковпаками, які захищають вентиль від пошкодження. Не дозволяється відігрівати замерзлі головки і вентилі балонів вогнем. При приєднанні шланга з редуктором до балону необхідно стояти з боку штуцера. При переміщенні балонів з киснем до місць різання металу необхідно користуватися спеціальними візками.

5.4.27.15. Забороняється використовувати кисневі шланги для подачі ацетилену, а ацетиленові - для подачі кисню. Довжина шлангів для газової різки не повинна перевищувати 30 м. Застосування дефектних шлангів забороняється. Окремі куски шланга необхідно з'єднувати двосторонніми шланговими ніпелями. Не дозволяється з'єднувати шланги за допомогою відрізків труб, мінімальна довжина відрізків шлангів, що стикуються повинна бути не менше 3 м, а кількість стиків - не більше двох. Закріплення газопідвідних шлангів на приєднувальних ніпелях апаратури, пальників, різаків та редукторів повинно бути надійним. Для цієї мети треба застосовувати спеціальні хомутики або м'який відпалений (в'язальний) дріт, який закріплює шланг у двох місцях уздовж ніпеля.

5.4.27.16. Не дозволяється користуватися несправним редуктором.

5.4.27.17. Забороняється запалювати пальник (різак) від розжареного металу або інших палаючих предметів.

5.4.27.18. Забороняється переміщуватися з запаленим пальником за межі робочого місця. Під час перерви в роботі полум'я пальника необхідно погасити, а вентилі на

пальнику щільно закрити. При перегріванні пальника треба зупинити роботу, а пальник погасити і охолодити в посудині з чистою водою.

5.4.27.19. Забороняється розміщувати балони з киснем в місцях забруднених мастилами

5.4.27.20. Різка ємкостей з під пального або мастил повинна здійснюватися лише після промивки їх 5-10%-ним розчином каустичної соди, потім гарячою водою і пропарюванням.

5.5. Бите скло

5.5.1. Бите скло повинно збиратися в металеві контейнери. Контейнери повинні бути міцними і не мати тріщин.

5.5.2. Контейнери з битим склом повинні зберігатися на площадках з цементною або асфальтовою підлогою.

5.5.3. Бите скло необхідно завантажувати в контейнери металевими лопатами.

5.6. Кістки

5.6.1. Заготівля, зберігання і транспортування кісток повинні здійснюватися відповідно з вимогами ГОСТ 16147-88.

5.6.2. Зберігати кістки треба ізольовано від інших видів вторинної сировини, в закритих, добре провітрюваних приміщеннях, які періодично повинні підлягати дезинфекції, або на площадках під навісом навалом, висотою не більше 2,5 м.

5.6.3. При відвантаженні кісток навалом залізничним транспортом відправник повинен встановити в дверних прорізах вагонів дерев'яні щити, які запобігають травмування працівника при розвантаженні вагонів.

5.7. Використана гума

5.7.1. Камери пневматичних шин повинні бути звільнені від вентилів.

5.7.2. Зношені камери пневматичних шин треба укладати в паки масою не більше 30 кг і щільно ув'язувати дротом діаметром 5-8 мм або синтетичним шнуром. Обв'язувальний дріт повинен бути обпаленим і не мати задирок та іржі, міцність їх

повинна забезпечувати цілісність пак при навантаженні, розвантаженні і транспортуванні.

5.8. Перо і пух

5.8.1. Мішки з пером і пухом повинні прийматися зашитими шпагатом, нитками або іншими матеріалами, що забезпечують їх міцність. Маса мішків повинна бути не більша 20 кг. Допускається приймати перо і пух в мішках багаторазового використання, якщо вони пройшли попередню санітарну обробку.

5.8.2. Допускається перо-пухову сировину упаковану в мішки пресувати в тюки з 3-4 мішків і скріплювати двома металевими стяжками.

5.8.3. Перо і пух необхідно зберігати у сухому, чистому, добре провітрюваному приміщенні в мішках на дерев'яних решітках, рейках або дошках в штабелях висотою до 3 м.

5.9. Вторинні полімерні матеріали

5.9.1. Не допускається заготівля полімерної сировини, що забруднена цементом, алебастром, гіпсом, отрутохімікатами, клеями, олійними фарбами, дьогтем, бітумом, лаком та іншим не розчинним матеріалом.

5.9.2. Мішки з-під добрив необхідно приймати попередньо розрізаними по периметру без залишків вмісту.

5.9.3. Вторинні полімерні матеріали повинні розподілятися по групах та укладатися в паки вагою не менше 80 кг, запаковуватися в мішки, тарну тканину або ящики вагою не менше 20 кг. Роботи пов'язані з складуванням і переміщенням пак повинні проводитися із застосуванням підіймально-транспортних засобів.

5.9.4. Спресовані та упаковані в паки полімерні матеріали необхідно обв'язувати не менше ніж у три ряди дротом діаметром 2,0-4,5 мм, металевою стрічкою 0,5-0,9 мм або мотузкою діаметром 8 мм згідно з ГОСТ 1868-72. Металевий дріт чи стрічка повинні бути обпаленими і не мати задирок і іржі. При обв'язці пак необхідно користуватися спеціальними натяжними кліщами.

5.9.5. Допускається обв'язувати паки дротом, мотузкою або металевою стрічкою, які були використані раніше, але міцність яких забезпечує цілісність упаковок.

5.9.6. При зберіганні в опалювальних приміщеннях вторинні полімерні матеріали повинні знаходитися на відстані 1 м від опалювальних приладів.

5.9.7. Забороняється транспортувати вторинні полімерні матеріали разом з пально-мастильними матеріалами.

5.10. Санітарні вимоги

5.10.1. Забезпечення безпечних санітарно-епідеміологічних умов праці робітників заготівельних підприємств вторинної сировини повинно здійснюватися згідно з Санітарними правилами по збиранню, зберіганню, транспортуванню та первинній переробці вторинної сировини.

5.10.2. Персонал, який зайнятий заготівлею і первинною обробкою вторинної сировини, повинен бути вакцинований проти брюшного тифу, туляремії, стовбняку та сибірської язви, а також підлягати медичному огляду не рідше одного разу на рік.

5.10.3. Всі працівники заготівельних підприємств, які зайняті на роботах з небезпечними умовами праці, а також пов'язаних із забрудненням або тих, що здійснюються в несприятливих температурних умовах повинні бути забезпечені безплатним спецодягом, спецвзуттям та іншими засобами індивідуального захисту згідно з Типовими нормами безплатної видачі спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту робітникам і службовцям скрізних професій та посад усіх галузей народного господарства і окремих виробництв, Типовими галузевими нормами безплатної видачі спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту робітникам і службовцям, які зайняті на будівельних, будівельно-монтажних та ремонтно-будівельних роботах та додатком 6 цих Правил.

Порядок визначення потреби, придбання, зберігання, видачі і користування спецодягом, спецвзуттям та іншими засобами індивідуального захисту необхідно здійснювати згідно з Положенням про порядок забезпечення працівників спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими засобами індивідуального захисту.

5.10.4. Спецодяг, спецвзуття та інші засоби індивідуального захисту повинні зберігатися у приміщеннях з температурою не нижче $+10^{\circ}\text{C}$ та не вище $+30^{\circ}\text{C}$ при відносній вологості повітря 50-70%. Спеціальний одяг з прогумованих тканин та гумове взуття повинні зберігатися в затемнених приміщеннях при температурі від $+5^{\circ}\text{C}$ до $+20^{\circ}\text{C}$ з відносною вологістю повітря 50-70%. Засоби індивідуального захисту при зберіганні повинні бути захищені від прямого попадання сонячних променів.

5.10.5. Спецодяг, спецвзуття та інші засоби індивідуального захисту, які були в ужитку, можуть бути видані іншим працівникам тільки після прання, хімічистки, дезінфекції і ремонту.

5.10.6. Черговий спецодяг, спецвзуття та інші засоби індивідуального захисту повинні знаходитися у завідувача складом і видаватися робітникам тільки на час виконання тих робіт, для яких вони передбачені.

5.10.7. На роботах, які здійснюються у несприятливих температурних умовах (на відкритих площадках і в неопалювальних приміщеннях) робітникам заготівельних

підприємств повинні видаватися додатково теплий спецодяг і спецвзуття згідно з додатком 6 цих Правил.

5.10.8. Спецодяг повинен раз в тиждень підлягати пранню і дезинфекції. Під час прання і дезинфекції спецодягу повинне бути забезпечене зберігання його захисних властивостей. У випадках інфекційного захворювання робітника спецодяг, спецвзуття та інші засоби індивідуального захисту, якими він користувався і приміщення, в якому вони зберігалися необхідно піддавати дезинфекції.

5.10.9. Власник підприємства повинен компенсувати працівникам витрати на придбання спецодягу та інших засобів індивідуального захисту, якщо встановлений нормами строк видачі цих засобів порушений і працівники були змушені придбати їх за власні кошти. У разі дострокового зносу цих засобів не з вини працівників керівник зобов'язаний замінити їх за рахунок підприємства.

5.10.10. За погодженням з представниками профспілкових органів та за рішенням трудового колективу заготівельного підприємства, враховуючи вимоги технологічних процесів робітникам може видаватися спецодяг, спецвзуття та інші засоби індивідуального захисту (щитки, захисний шолом, каска, надплічники та ін.), які не вказані в Типових галузевих нормах але передбачені нормативними актами про охорону праці.

5.10.11. Вторинна сировина повинна збиратися в справну тару (щільні мішки, контейнери та ін.). Тару необхідно систематично чистити, мити, а при необхідності проводити дезинфекцію.

5.10.12. Не підлягає заготівлі вторинна сировина в деяких лікувальних закладах (інфекційних, шкіро-венерологічних, онкологічних, туберкульозних, відділеннях патолого-анатомічних і гнійної хірургії), а також у ветеринарних установах. Забороняється приймати брукт консервних банок на звалищах побутового сміття та сміттєзбірниках житлових будинків.

5.10.13. Не підлягає заготівлі вторинна сировина на підприємствах, що виробляють та переробляють отруйні речовини.

5.10.14. Збирання вторинної сировини на звалищах дозволяється тільки при виконанні всіх необхідних запобіжних заходів (наявність спецодягу та індивідуальних захисних засобів) і по узгодженню з місцевими санітарно-епідеміологічними службами.

5.10.15. Не підлягають заготівлі кістки померлих тварин.

5.10.16. Первинну обробку вторинної сировини необхідно проводити з дотриманням всіх необхідних заходів застереження (спецодяг та індивідуальні засоби захисту у вигляді масок і марлевих пов'язок), враховуючи можливість наявності в сировині бактерій-збудників.

5.10.17. Не дозволяється перевозити вторинну сировину пасажирським транспортом або транспортом, що призначений для перевезення харчових та сільськогосподарських продуктів.

5.10.18. Транспорт, призначений для перевезення вторинної сировини повинен задовольняти наступним вимогам:

всі частини транспорту повинні бути легко доступні для чищення та дезинфекції;

дно і стіни кузовів автомашин та спеціальних візків повинні бути суцільними, а один з бортів - відкидний.

5.10.19. До відвантажувальних документів разом з специфікацією необхідно додавати санітарні свідотства місцевої санітарно-епідеміологічної служби про проведену дезинфекцію відвантаженого ганчір'я.

5.10.20. Кістки допускаються до залізничних перевезень з пунктів, благополучних щодо заразних захворювань тварин, під контролем транспортного державного ветсаннагляду Мінсільпроду.

5.10.21. Кістки приймаються до перевезення тільки очищеними від м'якотних частин і бруду, старано висушеними.

5.10.22. Перевезення столових і ковбасних кісток разом з польовими забороняється.

5.10.23. Вторинний текстиль необхідно обеззаражувати дезінфікуючими речовинами: 5-10%-ним розчином лізола, креоліном, сольвентом і формаліном під контролем санітарно-епідеміологічної станції, що видає довідку про його санітарну обробку.

При проведенні поверхньої дезінсекції, кіпи ганчір'я не повинні розпаковуватися. Обробку треба проводити по поверхні кіп з усіх сторін.

При проведенні глибокої дезінсекції, ганчір'я треба розіслати на підлозі шарами в 50-80 мм і обприснути кожен шар із пульверізатора дезінфікуючим розчином. Оброблене ганчір'я треба нещільно укласти в брезентові мішки, зав'язати і винести для просушки під сонячне проміння або в приміщення для сортування, пакування ганчір'я і макулатури на 6-8 годин. Після цього ганчір'я необхідно вийняти з мішків і просушити до випаровування з нього хімікатів.

5.10.24. Вторинна сировина, що являє собою небезпеку в санітарно-епідеміологічному відношенні, підлягає ізоляції і знешкодженню.

5.10.25. Приміщення заготівельних складів і приймальних пунктів вторинної сировини повинні підлягати дезінфекції не менше одного разу в шість місяців.

5.10.26. Профілактичну дезінфекцію приміщень треба проводити розчином хлорного вапна, що містить 5 % активного хлору, або 10% гарячим (75-80⁰С) розчином їдкого натру, чи 4% розчином формальдегіда, або 10% гарячим розчином сірчано-карболової суміші. В зимовий період при низькій температурі дезінфекцію треба проводити гарячим 10% розчином сірчано-карболової суміші з додаванням в розчин 10% кухонної солі.

5.10.27. Для дезинфекції обладнання необхідно застосовувати освітлені розчини хлорного вапна, що містять 5% активного хлору.

5.10.28. Обладнання з металевими частинами, а також привідні ремні треба обробляти 4% розчином формальдегіда. Привідні ремні і обладнання, яке не можна змочувати, необхідно протирати формаліно-скипидарною емульсією.

5.10.29. Після проведення дезинфекції приміщення необхідно закрити на 3 години, після чого його провітрити, а підлогу промити водою.

5.10.30. Дерев'яна і металева тара повинна тричі з інтервалом в 1 годину оброблятися будь-яким з розчинів: хлорного вапна, що містить 5% активного хлору; 10% гарячим (70-80⁰С) розчином їдкого натра; 4% розчином формальдегіда. Через 3 години після обробки тару треба ретельно промити гарячою водою.

5.10.31. Спецодяг при дезинфекції необхідно кип'ятити протягом півтори години в 1% розчині кальціюнованої соди в закритому посуді.

5.10.32. Гумове взуття і рукавиці треба обробляти протягом 4 годин в 4% розчині формальдегіда або протягом 2 годин активованим розчином хлораміна.

5.10.33. При проведенні робіт по дезинфекції необхідно суворо дотримуватися заходів особистої гігієни. Особи, які виконують цю роботу, повинні бути забезпечені спецодягом.

5.10.34. При застосуванні препаратів, які негативно діють на органи зору і дихання, роботу треба проводити тільки в захисних окулярах та респіраторах а при роботі з концентрованими препаратами необхідно, крім того, надівати гумові рукавиці.

5.10.35. Всі препарати, що застосовуються для проведення дезинфекції, повинні зберігатися в відокремленому закритому приміщенні як ядохімікати.

5.10.36. Палити та приймати їжу під час роботи з дезінфікуючими засобами забороняється.

5.10.37. Після роботи з дезінфікуючими засобами обличчя і руки необхідно вимити теплою водою з милом.

5.10.38. На всіх заготівельних складах і пунктах вторинної сировини повинні бути аптечки першої допомоги, до яких необхідно також включати нейтралізатори дезінфікуючих засобів, що застосовуються на цих підприємствах.

6. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ ПРИ ВИКОНАННІ ВАНТАЖО-РОЗВАНТАЖУВАЛЬНИХ РОБІТ

6.1. Загальні вимоги

6.1.1. Виконання вантажо-розвантажувальних робіт, переміщення вантажів і експлуатація підйомально-транспортного обладнання повинні проводитися у відпо-відності з вимогами ГОСТ 19433-88, ГОСТ 12.3.009-76, ГОСТ 12.3.002-75, ГОСТ 12.3.020-80.

6.1.2. До роботи на підйомально-транспортному обладнанні допускаються особи, віком не молодше 18 років, які пройшли курс навчання по спеціальній програмі з наступною перевіркою знань кваліфікаційною комісією і мають посвідчення на право управління вантажопідймальними і транспортними механізмами.

6.2. Вимоги до процесів виконання вантажо-розвантажувальних робіт

6.2.1. Процеси навантаження, розвантаження і переміщення вантажів на заготівельних складах і приймальних пунктах вторинної сировини повинні виконуватися з максимальним використанням підйомально-транспортного обладнання і засобів малої механізації.

6.2.2. Переміщення вантажів вагою більше 20 кг в технологічному процесі повинно здійснюватися за допомогою підйомально-транспортних пристроїв або засобів механізації.

6.2.3. Переміщення вантажів на відстань більше 25 м повинне бути механізоване.

6.2.4. Перед початком роботи кожний вантаж повинен бути старанно оглянутий.

6.2.5. При виявленні найменших пошкоджень тари чи пакувальних матеріалів, в яких знаходиться вторинна сировина, необхідно прийняти заходи, що виключають можливість одержання травм.

6.2.6. Схеми укладки і способи кріплення вантажів повинні забезпечувати їх стійкість при складуванні та транспортуванні, а також можливість проведення механізованого навантаження і розвантаження транспортних засобів.

6.2.7. Не дозволяється проведення вантажо-розвантажувальних робіт з використанням тари та пакувальних матеріалів, які не відповідають вимогам нормативно-технічної документації.

6.2.8. Не допускається укладання на транспортні засоби і піддони вантажів у тарі або в упаковці, що не забезпечує їх рівновагу і стійкість при транспортуванні.

6.2.9. При укладанні вантажу на вантажні візки необхідно слідкувати за тим, щоб вантаж був розподілений рівномірно по всій поверхні платформи і не виступав за її межі.

6.2.10. При укладанні на піддони вантаж не повинен виступати за їх межі більше ніж на 20 мм з кожного боку.

6.2.11. При завантаженні та розвантаженні брукту чорних і кольорових металів необхідно використовувати прокладки, які попереджують псування вантажозахоплюючих пристроїв.

6.2.12. Способи розміщення і закріплення вантажів на підйимально-транспортних засобах повинні забезпечувати:

стійкість вантажів при транспортуванні, виключення можливості їх зміщення і перевертання;

стійкість транспортних засобів при маневруванні з вантажем;

огляд фронту робіт і шляхів пересування транспортних засобів з вантажем;

безпеку робітників, які керують механізмами та виконують роботи вручну.

6.2.13. Маневрування транспортних засобів з вантажами після зняття з них кріплень не допускається.

6.2.14. Маса вантажів, що переміщуються, не повинна перевищувати вантажопідйомність обладнання, зазначену в експлуатаційній документації.

6.2.15. При виконанні вантажо-розвантажувальних робіт підйимально-транспортні механізми повинні знаходитися в стані, що виключає їх самовільне переміщення, а також мати справні пристрої, які не дозволяють їх експлуатацію сторонніми особами.

6.2.16. Не допускається припинення робіт на вантажо-підйимальному обладнанні (навантажувачі, штабелери, похилі транспортери), що знаходяться з вантажем у піднятому стані. Вантаж повинен бути опущений і зафіксований у нижньому положенні.

6.2.17. Забороняється знаходження робітників у зоні можливого падіння вантажів при їх розвантаженні, завантаженні та переміщенні, а також на вантажі, що транспортується підйимально-транспортними механізмами.

6.2.18. Для складування вантажів в місцях їх зберігання залежно від виду вторинної сировини, упаковки та специфіки зберігання необхідно використовувати підтоварники, піддони, стелажі і контейнери.

6.2.19. При переміщенні вантажів на піддонах механізмами з виловними захватами, вони повинні розміщуватися на вантажозахватних пристроях стійко, без перекосу на бік.

6.2.20. Зміщення вантажу за межі опорної поверхні захвату не повинна перевищувати третини опорної поверхні піддону.

6.2.21. При переміщенні і штабелюванні навантажувачем вантаж необхідно укласти на вилах в один ярус. Дозволяється переміщати вантажі навантажувачем з укладкою в декілька ярусів при забезпеченні їх надійного кріплення від падіння.

6.2.22. Не дозволяється укласти вантажі на висоту, що обмежує зону огляду водія на шляху пересування навантажувача.

6.2.23. При виконанні вантажо-розвантажувальних робіт на автотранспорті необхідно підніматися на борт автомашини і спускатися з неї, використовуючи спеціальні драбини, трапи тощо. Забороняється знаходження людей в кузові автомашини під час опускання в нього вантажу.

6.2.24. При транспортуванні автотранспортом з відкритим кузовом вантаж повинен бути прикріплений до бортів кузова міцними неметалевими канатами або вірьовкою, якщо верхній ряд пак виступає над бортом більш як на половину своєї висоти.

6.2.25. При кріпленні вантажу та накритті його брезентом повинні використовуватися драбини або пересувні площадки, обладнані поручнями.

6.3. Вимоги до місць виконання вантажо- розвантажувальних робіт

6.3.1. Місця виконання вантажо-розвантажувальних робіт повинні бути розміщені на спеціально обладнаних майданчиках з твердим і рівним (без ухилів і вибоїн) покриттям розмірами, що забезпечують фронт робіт для транспортних засобів.

6.3.2. Для проведення вантажо-розвантажувальних робіт на складах і приймальних пунктах вторинної сировини необхідно обладнувати рампи висотою 1,2 м, шириною не менше 3 м і довжиною за розрахунками фронту робіт та обсягу вантажів, що транспортуються, але не менше 3 м.

6.3.3. Рампи необхідно обладнувати колесовідбійними запобіжними прист-роями, що перешкоджають зїзду та падінню підйимально-транспортних засобів.

6.3.4. Ширина пандусів повинна бути не менше 2,5 м. Ухили зовнішніх пандусів повинні прийматися у співвідношенні від 1:15 до 1:25, внутрішніх - не більше 1:10.

6.3.5. На невеликих заготівельних складах і приймальних пунктах, де улаштування стаціонарних рамп вказаних розмірів неможливе, необхідно обладнувати вантажо-розвантажувальні площадки зменшених розмірів або застосовувати спеціальні вантажопідймальні механізми, висота підйому робочих платформ яких дорівнює 1,4 м.

6.3.6. Для безпеки виконання вантажо-розвантажувальних робіт, рампи і площадки повинні бути оснащені перехідними кладками, трапами для з'єднання їх з кузовом автомобіля.

6.3.7. Шляхи проходження транспортних засобів з вантажами до місць їх зберігання і переробки, що включають проїзди і проходи, дверні прорізи повинні бути звільнені

від сторонніх предметів, мати тверде і рівне покриття, постійно утримуватися в чистоті.

6.3.8. Забороняється проводити вантажо-розвантажувальні роботи з настанням темряви без належного освітлення фронту робіт.

6.4. Вимоги безпеки при виконанні вантажо- розвантажувальних робіт ручним способом.

6.4.1. Виконання вантажо-розвантажувальних робіт вручну повинне включати тільки допоміжні операції по укладанню вантажів на піддони, вантажні візки і конвеєри, заповненню контейнерів, переміщенню вантажів за допомогою ручних механізмів та засобів малої механізації.

6.4.2. Забороняється застосування праці неповнолітніх віком до 18 років на роботах, які пов'язані виключно з підійманням, утриманням або переміщенням важких речей.

6.4.3. Забороняється застосування праці жінок на важких роботах і на роботах з небезпечними умовами праці, а також залучення жінок до підіймання і переміщення вантажів, маса яких перевищує встановлені для них граничні норми.

6.4.4. Вага окремого вантажу та сумарна вага вантажів у розрахунку на одну годину робочого часу, що підіймаються та переносяться жінками, не повинні перевищувати граничних норм, зазначених у таблиці 6.1.

Таблиця 6.1.

Граничні норми підіймання та переміщення вантажів для жінок

Стать	Вік, років	Максимальна вага окремого вантажу, кг.		Сумарна вага вантажів у розрахунку на 1 год. робочого часу, кг	
		короткочасна	тривала	при	при

ків		робота при чергуванні з іншою роботою	або постійна робота протягом зміни	переміщенні з робочої поверхні	підйманні з підлоги
Жінки	18 і більше	10,0	7,0	350	175

Примітки: 1. Короткочасна робота жінок передбачає чергування робіт по підйманню та переміщенню вантажів з іншою роботою протягом робочої зміни.

2. Сумарна вага дорівнює добутку ваги вантажу з урахуванням ваги тари і упаковки на кількість його підйомів і переміщень.

3. Рівнем робочої поверхні вважається робочий рівень стола, конвеєра та ін. згідно з вимогами ГОСТ 12.2.033-78.

6.4.5. Для чоловіків гранично допустимі норми підймання та перенесення вантажу складають 30 кг. Переміщення вантажів вагою понад 30 кг необхідно здійснювати не менше ніж двома робітниками.

6.4.6. При одночасному перенесенні вантажів робітники повинні знаходитися на відстані не менше 3 м один від одного.

6.4.7. Перенесення вантажів на носилках повинне проводитися на відстань не більше 50 м. Перекидати та опускати носилки необхідно за командою робітника, який знаходиться позаду. Не дозволяється переносити вантажі на носилках по східцях та похилій поверхні.

6.4.8. При переміщенні вантажів жінками на вантажних візках чи у пересувних контейнерах зусилля не повинне перевищувати 10 кг.

6.4.9. Висота підймання вантажу з укладкою в штабель ручним способом не повинна перевищувати 2 м для чоловіків і 1,5 м для жінок з дотриманням допустимих норм підймання. Укладання вантажів вагою більше 30 кг в штабелі висотою понад 2 м необхідно здійснювати механізованим способом.

6.4.10. Забороняється працювати з несправними інструментами, інвентарем та пристосуваннями для виконання вантажо-розвантажувальних робіт.

6.5. Вимоги безпеки при завантаженні і розвантаженні залізничних вагонів

6.5.1 Завантаження та розвантаження залізничних вагонів вторинною сировиною необхідно здійснювати згідно з Правилами техніки безпеки і виробничої санітарії при вантажо-розвантажувальних роботах на залізничному транспорті ЦМ-4771.

6.5.2. Вагони, які встановлюються під завантаження або розвантаження, повинні бути загальмовані і огорожені спеціальними башмаками, що виставляються на коліях на відстані не менше 5 м від вагонів для запобігання їх від поштовхів при переміщенні суміжних вагонів.

6.5.3. Робітники, при відкриванні або закриванні вагонів, повинні знаходитися за полотном дверей для запобігання травмування при випаданні вантажу.

6.5.4. Для безпосереднього керівництва і нагляду за безпекою вантажо-розвантажувальних робіт на залізничних шляхах повинен бути призначений виконавець робіт, в обов'язки якого входять інструктаж вантажників з правил безпеки, підготовка робочого місця вантажника, забезпечення його механізмами, інвентарем і пристосуваннями.

6.5.5. Постійні місця вантажо-розвантажувальних робіт біля залізничних шляхів повинні бути з твердим покриттям (асфальтове, асфальтобетонне, кам'яне та ін.), на які повинна наноситися розмітка з вказівкою проходів і площадок складування. Площадки складування належить спеціалізувати по видам вторинної сировини.

6.5.6. Підготовлену для завантаження в вагони вторинну сировину необхідно укладати таким чином, щоб при висоті її складування до 1,2 м вона знаходилася від зовнішньої грані головки крайньої рейки не ближче 2 м, а при більшій висоті - не ближче 2,5 м.

6.5.7. При необхідності перенесення вантажів або переміщення механізмів через рейки повинні бути зроблені тверді покриття або переносні настили на рівні головки рейок шириною не менше 1,5 м для проходу вантажників, а для переміщення механізмів - шириною не менше 3 м.

6.5.8. На відкритих вантажо-розвантажувальних площадках повинні бути ящики або металеві контейнери для збирання сміття, що встановлюються на бетонованих площадках і віддалені від складів і залізничних шляхів не менше ніж на

20 м.

6.5.9. З'єднувальні містки для переїзду електронавантажувачів в вагон повинні бути виготовлені з рифленого заліза необхідної міцності.

6.5.10. На підвищеному залізничному шляху не дозволяється одночасна робота людей і механізмів в єдиній зоні.

6.5.11. Переміщення вагонів по фронту розвантаження вручну із застосуванням ручної лебідки, аншпуга та ін. дозволяється тільки по горизонтальній ділянці шляху у кількості не більше одного навантаженого або двох порожніх чотирьохосних вагонів, обов'язково зачіплених, на відстань не більше довжини вагона і під безпосереднім керівництві відповідальної особи.

6.5.12. Перед початком переміщення вагонів робітники, зайняті вантажо-розвантажувальними роботами, повинні бути попереджені, а сходні, містки, та інші пристосування, які заважають переміщенню вагонів - забрані.

6.5.13. На електрифікованих залізничних коліях забороняється підніматися для виконання будь-яких робіт на покрівлі вагонів, завантажених платформ, напіввагонів і контейнерів до відключення контактної мережі та її заземлення.

6.5.14. При вантажо-розвантажувальних роботах на відкритому рухомому составі електрифікованої залізничної колії працюючі та інструмент, яким вони користуються, а також вторинна сировина не повинні бути ближче 2 метрів до струмоведучих частин контактної мережі, що знаходиться під напругою.

6.5.15. Робота на рухомому составі, розташованому на відстані від 2 до 4 метрів від частин контактної мережі, може виконуватися без зняття напруги і заземлення контактної мережі, але під наглядом спеціально виділеної і проінструктованої керівником робіт особи. При роботах на відстані більше 4 м. нагляд за ними не потрібний.

6.5.16. При підході до залізничної колії працівник зобов'язаний уважно оглянути їх і впевнитися, що в тому місці, де потрібно переходити колію, немає рухомих вагонів, локомотивів або потягів, що наближуються.

6.5.17. Забороняється ходити по коліям і по кінцям шпал.

6.5.18. Ходити можна тільки по міжколіям. Переходити колії належить тільки під прямим кутом.

6.5.19. Не дозволяється перебігати перед рухомим составом.

6.5.20. Не дозволяється переходити під вагонами. Необхідно користуватися гальмовими площадками або обминати состав.

7. ВИМОГИ ДО ОБЛАДНАННЯ

7.1. Загальні вимоги

7.1.1. Будова, монтаж та експлуатація обладнання повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.2.007.0-75, ГОСТ 12.2.003-91, ГОСТ 12.2.061-81, ГОСТ 12.2.007.7-83, Правилам безпечної експлуатації електроустановок споживачів та інших нормативних документів, які регламентують вимоги до конкретних видів обладнання.

7.1.2. Обладнання, яке встановлене на підприємстві, повинне мати експлуатаційну документацію заводів виготівників.

7.1.3. Монтаж обладнання повинен виконуватися у відповідності з проектною документацією на будівництво, реконструкцію, технічне переоснащення

розробленою в установленому порядку з урахуванням вимог експлуатаційної документації.

7.1.4. Засоби захисту передбачені в конструкції обладнання повинні приводитися до готовності перед початком роботи, щоб виконання робочого процесу було неможливе при відключенні засобів захисту або їх несправності.

7.1.5. Пускова і захисна апаратура технологічного обладнання повинна розміщуватися на стіні у легкодоступних для термінового відключення місцях і не повинна заставлятися висотним обладнанням, шафами, стелажми та ін.

7.1.6. Сигнальне забарвлення обладнання та знаки безпеки повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.4.026-76*.

7.1.7. Всі рухомі частини машин і обладнання, що викликають небезпеку травмування, повинні бути закриті суцільними або сітчастими огороженнями, виконаними згідно з ГОСТ 12.2.062-81.

7.1.8. Огороження повинне бути достатньо тривким, легким, надійно закріпленим, без гострих кутів та різучих кромek.

7.1.9. З'ємні, відкидні та розсувні огороження робочих органів, обладнання повинні мати пристрої, що виключають можливість їх випадкового знімання або мати пристрої блокування, що забезпечують припинення роботи обладнання при зніманні або відкриванні огорожень.

7.1.10. Роботи по ремонту, очищенню і ручному змащенню обладнання і механізмів повинні проводитися тільки після повного відключення від мережі електроживлення і зупинки з обов'язковим вивішуванням на місцях відключення попереджувальних плакатів. Перед пуском обладнання після закінчення ремонту, зняті огороження повинні бути поставлені на місце, міцно і правильно закріплені.

7.1.11. Після проведення ремонтних робіт необхідно перевірити напрямek обертання привідного валу, зазначеному стрілкою, нанесеною на редукторі.

7.1.12. Технічне обслуговування та ремонт обладнання необхідно проводити з залученням спеціалістів відповідної кваліфікації.

7.1.13. Після закінчення роботи необхідно вимкнути обладнання. При відключенні технологічного обладнання вимикається пускова апаратура на обладнанні, після цього вимикається загальний рубильник.

7.2. Вимоги до технологічного обладнання

7.2.1. Преси

7.2.1.1. Преси задіяні на пакуванні вторинної сировини повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.2.017-93, ОСТ 2 КП96-4-81.

7.2.1.2. Преси повинні мати обмежувач ходу рухомої траверси, що виключає можливість виходу плунжерів з циліндрів.

7.2.1.3. Вертикальні преси повинні бути забезпечені пристроями, які запобігають небезпечне для робітника самовільне опускання рухомої траверси як при включеному так і при виключеному приводі під дією власної ваги.

7.2.1.4. Перемикач режимів роботи повинен мати написи або символи, що показують на який режим роботи переключена система управління, або світлову сигналізацію, якщо перемикач режимів має з'ємну рукоятку або знаходиться у замкненій шафі. Сигналізація повинна бути розміщена на головному пульті управління або іншому, зручному для візуального спостереження місці.

7.2.1.5. Зовнішня електропроводка до рухомих частин пресів повинна бути виконана гнучким мастилобензостійким кабелем або заключена в мастилобензостійкий шланг або металорукав.

7.2.1.6. Преси повинні бути забезпечені пристроями місцевого освітлення напругою 36 В.

7.2.1.7. При установленні пресу необхідно забезпечити вільний доступ до пульту управління та інших вузлів і механізмів.

7.2.1.8. Загрузку камери пресу необхідно проводити рівномірно. До пуску пресу на стискання, слід перевірити надійність клямки дверцят коробки. Запірні пристосування дверцят пресових камер повинні бути завжди в справному стані.

7.2.1.9. Забороняється відкривати кришку камери, завантажувати вторинну сировину під час руху плити, проводити упаковку паків під час роботи електродвигуна.

7.2.1.10. Під час роботи пресу не дозволяється опиратися чи ставати на раму пресу, класти сторонні речі та інструменти, триматися руками за його рухомі частини, підправляти матеріал що пресується,.

7.2.1.11. При відкриванні замків пресових камер робітник повинен знаходитися з лівої сторони.

7.2.2. Потокова лінія для обробки та сортування ганчір'я

7.2.2.1. Потокові лінії повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.2.022-80 та ГОСТ 13188-67.

7.2.2.2. Розташування візків-бункерів біля конвеєра потокової лінії повинно забезпечувати оптимальний фронт робіт. Висота конвеєра повинна забезпечувати легкодоступність до вторинної сировини, що рухається, мінімальну обмеженість рухів робітника і відповідати вимогам ГОСТ 12.2.033-78.

7.2.2.3. На конвеєрах, що входять в потокові лінії повинні бути передбачені автоматичні пристрої для зупинки привода при аварійній ситуації.

7.2.2.4. На потоковій лінії, що складається з кількох послідовно встановлених і одночасно працюючих конвеєрів, приводи повинні бути заблоковані таким чином, щоб при раптовій зупинці будь-якого конвеєра попередні конвеєри автоматично відключалися, а інші продовжували працювати до повного переміщення ганчір'я.

7.2.2.5. Всі частини приводних механізмів повинні бути розташовані в зручних для безпечного обслуговування місцях; відстань від виступаючих частин механізмів до стін і колон повинна бути не менше 1 м.

7.2.2.6. Конвеєри поточкових ліній повинні бути обладнані пристроями відключення лінії з кожного робочого місця.

7.2.2.7. Приймальна частина конвеєрів поточкових ліній, що завантажуються вручну повинна бути виконана так, щоб завантаження конвеєра забезпечувалось з горизонтальним переміщенням вантажу, або з невеликим ухилом в сторону завантаження.

7.2.2.8. Поточкова лінія повинна мати пристрої звукового або світлового сигналу при її пуску.

7.2.2.9. Стрічкові конвеєри поточкових ліній повинні мати пристрої для видалення з поверхні нижнього розгалуження стрічки упавшого ганчір'я.

7.2.2.10. Місця з'єднання транспортної стрічки поточною лінією клепами, болтами та іншими засобами не повинні мати виступаючих кінців з'єднувальних деталей.

7.2.3. Ваговимірювальні прилади

7.2.3.1. Установка настільних вагів повинна проводитися так, щоб станина міцно опиралася на всі чотири опори і під час роботи не відбувалося самовільного переміщення чи падіння вагів.

7.2.3.2. Ваги для зважування важких вантажів повинні бути улаштовані в спеціальному заглибленні так, щоб рівень платформи і підлоги співпадав.

7.2.3.3. Рівень вантажоприймальної платформи автомобільних вагів повинен бути на одному рівні з під'їздними шляхами.

7.2.3.6. Висота навісу над автомобільними вагами повинна забезпечувати вільний проїзд автомашини з вантажем.

7.2.3.4. Рух автомашини по вантажоприймальній платформі вагів повинен здійснюватися тільки при закритому арретирі зі швидкістю не більше 3 км на годину.

7.2.3.5. Підземна частина конструкції автомобільних вагів повинна мати вільний доступ для проведення ремонтно-профілактичних робіт та прибирання, освітлена і

звільнена від сторонніх предметів.

7.2.4. Інструменти, пристосування, тара

7.2.4.1. Працівники підприємства повинні бути забезпечені справним, правильно загостреним інструментом.

7.2.4.2. Ручний слюсарно-ковальський інструмент повинен оглядатися безпосередньо перед застосуванням. Несправний інструмент підлягає вилученню.

7.2.4.3. Ручки молотків, кувалд та іншого інструменту ударної дії повинні виготовлятися із сухої деревини твердих листових порід або із синтетичних матеріалів, що забезпечують експлуатаційну міцність і надійність в роботі.

7.2.4.4. Ручки молотків, кувалд, ножів повинні мати по всій довжині в розтині овальну форму, бути гладкими, без тріщин.

7.2.4.5. Інструмент ударної дії (зубила, бородки) повинен мати гладку затилкову частину без тріщин, задирок, наклепів і скосів. На робочій частині інструмента не повинно бути пошкоджень.

7.2.4.6. Ключі гайкові односторонні, глухі двосторонні, із змінними головками та ін. повинні бути без тріщин і задирок.

7.2.4.7. Розміри зіву (захоплювача) гайкових ключів не повинні перевищувати розмірів головок болтів більш ніж на 0,3 мм.

7.2.4.8. Рукоятки лопат повинні міцно закріплюватися в держаках і бути гладкими.

7.2.4.9. Ломи повинні бути прямими, з відтягнутими і загостреними кінцями.

7.2.4.10. Поверхні металевих ручок кліщів повинні бути гладкими (без задирок, зазубрин та вм'ятин) і очищеними від окалини. З внутрішньої сторони ручок кліщів повинен бути упор, який запобігає затисненню пальців руки.

7.2.4.11. Ручні інструменти з приводом повинні мати справні засоби захисту згідно з ГОСТ 12.2.010-75, ГОСТ 12.2.013.0-91.

7.2.4.12. Лещата на верстаках повинні бути укріплені так, щоб їх губки знаходились на рівні ліктя працюючого і забезпечували надійний затиск виробу.

7.2.4.13. Відстань між лещатами на верстаках повинна відповідати розміру оброблювальних деталей, але бути не менше 1 м.

7.2.4.14. Рухомі частини лещат повинні переміщуватися без заїдань, ривків і надійно фіксуватися в належному положенні.

7.2.4.15. Пластинчасті, зварні, штамповані ланцюги, що застосовуються на вантажопідіймальних машинах і для виготовлення стропів, повинні відповідати нормативній документації та мати сертифікат виготівника.

7.2.4.16. Зёмні вантажозахоплювальні пристрої повинні піддаватися періодичному огляду особою, відповідальною за їх технічний стан, в установлені експлуатаційною документацією терміни.

7.2.4.17. Виробнича тара повинна піддаватися технічному огляду і експлуатуватися у відповідності з вимогами ГОСТ 12.3.010-82.

7.2.4.18. При експлуатації тари необхідно виконувати наступні вимоги:

тара не повинна заповнюватися більше ніж передбачено її паспортними даними;

спосіб завантаження повинен виключати деформацію тари;

вантаж, укладений в тару повинен знаходитися нижче рівня його бортів;

забороняється штабелювання тари з відкритими стінками;

перевертання тари повинно здійснюватися вантажо-підіймальними пристроями;

переміщення тари волоком та її кантування не дозволяється.

7.2.4.19. При огляді тари слід перевіряти наявність тріщин, справність захоплювальних пристроїв для стропування.

7.2.4.20. Тара вагою брутто понад 50 кг повинна підлягати технічному огляду перед початком її експлуатації та після ремонту.

7.2.4.21. Тара, яка переміщується вантажопідіймальними машинами повинна підлягати огляду щомісячно.

7.2.4.22. Конструкція піддона повинна забезпечувати надійність і зручність в експлуатації, можливість захвату їх не менше як з двох сторін виловними захватами.

7.2.4.23. Забороняється застосовувати до металевих контейнерів при відкриванні або закриванні удари.

7.2.4.24. Контейнери повинні виготовлятися згідно з вимогами ГОСТ

20259-80 та по робочим кресленням, затвердженим у встановленому порядку.

7.2.4.25. При відкриванні дверцят контейнерних піддонів необхідно стояти за ними, щоб в разі випадання вантажу виключалась можливість травмування робітників. Забороняється застосовувати до металевих контейнерів при відкриванні або закриванні удари.

7.2.4.26. Стелажі повинні виготовлятися по робочим кресленням, затвердженим в установленому порядку.

7.2.4.27. Дерев'яні деталі стелажів не повинні мати дефектів деревини, мати чисту поверхню, без задирок, глибоких подряпин і виготовлятися з негорючих матеріалів або із деревини, обробленої вогнезахисними речовинами (антипіренами).

7.2.5. Драбини, кладки, сходні, трапи

7.2.5.1. Переносні драбини, риштування стоечні приставні, підмости пересувні, збірнорозбірні засоби підмоцування, огороження захисні інвентарні повинні відповідати ГОСТ 26887-86 і експлуатуватися відповідно до вимог СНиП III-4-80.

7.2.5.2. Нижні кінці тятив переносних драбин і драбин-стрем'янок повинні мати окуття із гострими наконечниками, а при користуванні ними на асфальтованих, бетонних і подібних підлогах, повинні бути башмаки з гуми або іншого матеріалу, який не ковзає. Драбини для улаштування на сталевих або чавунних плитах повинні бути обладнані сталевими загартованими башмаками з великою зарубкою. При необхідності верхні кінці драбини повинні мати спеціальні крючки. Зламані драбини застосовувати забороняється.

7.2.5.3. Розміри приставної драбини повинні забезпечувати робочому можливість виконувати роботу в положенні стоячи на сходах, що знаходяться на відстані не менше 1м від верхнього кінця драбини.

При установці приставних драбин на елементах металевих конструкцій необхідно надійно прикріпити верх і низ драбини до конструкцій. При роботі з приставною драбиною на висоті більше 1,3 м треба застосовувати захисний пояс, надійно закріплений до стійких конструкцій чи до драбини за умови її кріплення до конструкції.

7.2.5.4. Переносні дерев'яні драбини та розсувні драбини-стрем'янки довжиною більше 3 м повинні мати не менше 2 металевих стяжних болтів, установлених під сходами. Розсувні драбини-стрем'янки повинні бути обладнані пристроями, що виключають можливість їх самовільного здвигу. Загальна довжина драбини не повинна перевищувати 5 м.

7.2.5.5. Переносні драбини перед експлуатацією необхідно випробувати

статичним навантаженням 1200 Н (120 кгс), прикладеної до однієї із сходин у середині прольоту драбини, яка знаходиться в експлуатаційному положенні. В процесі експлуатації дерев'яні драбини необхідно випробовувати кожні півроку, а металеві один раз на рік.

7.2.5.6. Застосування драбин, збитих на цвяхах, без урізання сходин в тятиви, не допускається.

7.2.5.7. Забороняється робота стоячи з ящиків і інших сторонніх предметів.

7.2.5.8. При підйманні і роботі людей на переносній драбині біля неї повинен знаходитися страхувальник.

7.2.5.9. Кладки, сходні, трапи повинні бути міцної і жорсткої конструкції, не повинні пружинити при проході по них з вантажем. Прогин настилу при максимальному навантаженні не повинен бути більше 20 мм. При довжині трапів і кладок більше 3 м під ними повинні влаштовуватися проміжні опори.

7.2.5.10 Кладки і сходні повинні бути виготовлені з дошок товщиною не менше 50 мм. З нижнього боку кладки повинні бути скріплені залізними чи дерев'яними

планками з інтервалами не більше 0,5 м. Сходні повинні мати планки для упора ніг через кожні 0,3 - 0,4 м. Перетин планки повинен бути 20 x 40 кв.мм. Мінімальна ширина трапів і кладок повинна бути 0,6 м, сходнів - 0,8 м.

7.2.5.11. Металеві кладки повинні виготовлятися з рифленого заліза товщиною не менше 5 мм.

7.3. Вимоги до підйимально-транспортного обладнання

7.3.1 Установка, випробовування і технічний огляд вантажо-підйимальних машин і вантажозахоплювальних пристроїв повинні здійснюватися згідно з вимогами експлуатаційної документації на обладнання.

7.3.2. Автонавантажувачі

7.3.2.1. Будова автонавантажувачів повинна відповідати ГОСТ 16215-80*Е. Технологічні транспортні засоби (авто- і електронавантажувачі), що використовуються на заготівельних підприємствах вторинної сировини повинні реєструватися згідно з Правилами реєстрації та обліку великотонажних автомобілів та інших технологічних транспортних засобів, що не підлягають експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування.

7.3.2.2. Автонавантажувачі з механічною системою підймання вантажу повинні бути обладнані кінцевими вимикачами обмеження підймання або опускання піднімального пристрою.

7.3.2.3. Кінцеві вимикачі повинні зупиняти пристрій підймання вантажу на відстані не менше 0,2 м до верхнього граничного положення.

7.3.2.4. Автонавантажувачі повинні бути обладнані надійними гальмами, що забезпечують гальмовий шлях не більше 1,5 м (при швидкості 10 км/год), звуковим сигналом, стоп-сигналом, робочим освітленням (фарами), пристроєм, який запобігає використанню машини сторонньою особою.

7.3.2.5. При виявленні несправності у роботі машини водій зобов'язаний припинити роботу, сповістити про це осіб, які відповідають за технічний стан механізмів.

7.3.3. Електрифікований транспорт

7.3.3.1. Будова машин наземного безрейкового електрифікованого транспорту (електронавантажувачі, електровізки) повинні відповідати вимогам ГОСТ 18962-86*.

7.3.3.2. Електрифікований транспорт повинен бути обладнаний гальмами з ручним і ножним управлінням, звуковим сигналом, стоп-сигналом, робочим освітленням (фарами), а також пристроями, які виключають можливість використання машин сторонніми особами, відключають двигун переміщення та включають гальма при звільненні сидіння водієм.

7.3.3.3. Електронавантажувачі повинні мати спеціальні пристрої, що охороняють механізми піднімання від перевантаження.

7.3.3.4. Перед початком роботи електрифікованого транспорту необхідно перевіряти дію рульового управління, гальм, гідросистем.

7.3.3.5. Механізми з висотою підіймання понад 2 м, повинні бути обладнані огороженням над головою водія або кабіною.

7.3.3.6. У електронавантажувачів, які мають гідравлічний механізм підіймання, в гідросистемі повинен бути запобіжний клапан або інший запобіжний пристрій, який спрацьовує у випадку перевищення тиску у циліндрі на 5% більше робочого.

7.3.4. Конвеєри

7.3.4.1. Будова конвеєрів всіх типів повинна відповідати ГОСТ 12.2.022-80.

7.3.4.2. Конвеєри при безперервному переміщенні штучних вантажів повинні обслуговуватися двома вантажниками. Один повинен укласти вантаж на конвеєр, а другий знімати і укласти його на приймальний стіл.

7.3.4.3. В місцях передачі вантажу, що транспортується, з одного конвеєру на інший або на автомобіль, повинні бути передбачені пристрої, що виключають можливість падіння вантажу з конвеєра.

7.3.4.4. Рухомі частини конвеєрів (приводні барабани, натяжні пристрої, опорні рами, ремінні передачі, шківи), до яких можливий доступ обслуговуючого персоналу та осіб, які працюють поблизу конвеєра, повинні бути огорожені. Огороження повинне бути виготовлене з металевих листів або сіток з розмірами вічок не більше 0,02x0,02 м.

7.3.4.5. Конвеєри, що встановлені нижче рівня підлоги, повинні бути огорожені по всій довжині поручнями висотою не менше 1,0 м від рівня підлоги.

7.3.4.6. На пересувних конвеєрах для тарних вантажів з обох сторін стрічки повинні бути укріплені борти. Для приймання вантажу з транспорту треба встановлювати спеціальний приймальний стіл висотою 1,1-1,4 м.

7.3.4.7. Перед початком роботи на пересувних конвеєрах необхідно перевіряти правильність їх установки та стійкість, надійність кріплення огорож на приводному механізмі, стан електропроводки, електрообладнання та заземлення.

7.3.4.8. Забороняється працювати з пересувними конвеєрами при несправній ходовій частині, відсутності обмежувального болта на підйомній рамі.

7.3.4.9. Стаціонарні конвеєри повинні бути обладнані прийомними платформами або столами.

7.3.4.10. Роликові конвеєри повинні відповідати наступним вимогам:

відстань між осями роликів повинна відповідати розмірам вантажу, що переміщується, при цьому вантаж повинен спиратися не менше, ніж на три ролики;

ширина вантажу, що переміщується, не повинна бути більше ширини полотна рольганга;

рольганги повинні бути огорожені з обох сторін бортами.

7.3.4.11. Роликові конвеєри повинні мати в розвантажувальній частині обмежувальні упори і пристрої для гасіння інерції рухомого вантажу.

7.3.4.12. Стрічкові конвеєри повинні мати пристрої для автоматичного натягнення стрічок. Натяжний пристрій повинен бути огорожений.

7.3.4.13. На стрічкових конвеєрах довжиною понад 15 м повинні бути передбачені направляючі та центруючі пристрої.

7.3.4.14. Швидкість руху стрічки конвеєра при ручному зніманні вантажу вагою до 5 кг повинна бути 0,5 м/сек та 0,3 м/сек, якщо вага вантажу більше 5 кг.

7.3.4.15. Нахил конвеєрів не повинен перевищувати 30° . Приводи похилих конвеєрів повинні бути обладнані автоматичними гальмами, що виключають можливість руху стрічки під дією маси вантажу.

7.3.4.16. Забороняється опиратися на конвеєр, переходити через транспортну стрічку, регулювати її натягнення під час роботи конвеєра.

7.3.5. Талі

7.3.5.1. При роботі з електричними телями необхідно дотримуватися вимог Правил будови і безпечної експлуатації вантажопідіймальних кранів,

ГОСТ 22584-88 та експлуатаційної документації заводу-виготівника.

7.3.5.2. Електрична таль повинна бути відрегульована по балці, забезпечена справними гальмами, заземлюючими пристроями та кінцевими вимикачами.

7.3.5.3. Талі повинні бути встановлені на спеціальних опорах. Забороняється закріплювати блоки і талі за стойки, стіни, дерев'яні бруски та інші елементи складів і навіси рамп.

7.3.5.4. Відстань від підлоги до гака талі, тельфера, який знаходиться у верхньому положенні, повинна бути не менше 3 м.

7.3.5.5. Вантажні гаки повинні бути споряджені запобіжними замками, які застерігають самовільне випадання з'ємного вантажозахоплювального пристрою.

7.3.5.6. Таль, підвішений на монорейці, повинен мати обмежники ходу, пі-дймання, а також надійні електричні і механічні гальма.

7.3.5.7. Пускові апарати ручного керування, які застосовуються на тельферах і талях, повинні мати пристрої для самоповернення в нульове положення.

7.3.5.8. Технічний огляд електроталі повинен проводитися один раз на 10 днів при щоденній її експлуатації і кожний раз після довготривалої перерви в її роботі.

7.3.5.9. При керуванні електричною таллю треба знаходитися з боку відкритої частини барабану.

7.3.5.10. При підніманні вантажу необхідно спочатку підняти вантаж на висоту 0,1 м і переконатися в надійності гальмової системи.

7.3.6. Стрілові крани

7.3.6.1. Стрілові крани повинні експлуатуватися у відповідності з вимогами Привил будови і безпечної експлуатації вантажопідіймальних кранів та експлуатаційної документації заводу-виготівника.

7.3.6.2. При експлуатації стрілових кранів необхідно забезпечувати:

постійний контроль за дотриманням відповідних правил, норм та інструкцій по безпечній експлуатації та утриманню кранів в належному стані;

проведення повного технічного огляду підіймальних кранів, статичних і динамічних випробовувань під навантаженням перед пуском в експлуатацію нових та відремонтованих машин;

своєчасне проведення періодичних технічних оглядів підіймальних кранів в процесі їх експлуатації через кожні 12 місяців при частковому та не менше одного разу в 3 роки при повному технічному огляді всіх вузлів і елементів машин;

дотримання встановлених технічними нормами термінів проведення планово-попереджувальних і капітальних ремонтів підіймальних кранів;

7.3.6.5. Якщо робоча зона, що обслуговується краном, недостатньо проглядається з кабіни кранівника, для передачі сигналів стропальника додатковозначається сигнальник.

7.3.6.6. Перед початком роботи кранівник і стропальник повинні впевнитися в справності крану і вантажозахоплювальних пристроїв.

7.3.6.7. Після закінчення зачеплення вантажу стропальник повинен відійти в сторону, протилежну зоні його переміщення, після чого подати сигнал кранівнику.

7.3.6.8. При підйманні вантажу необхідно стежити, щоб вантажні канати знаходилися у вертикальному положенні, не допускаючи переміщення вантажу при натягуванні канату під кутом до вертикалі.

7.3.6.9. Забороняється відтягувати вантажний канат при підйманні та спусканні вантажу, витягувати гаком вантаж, заставлений іншими вантажами чи сторонніми предметами або примерзлий до землі.

7.3.6.10. Перед переміщенням, вантаж необхідно підняти на 200-300 мм і перевірити рівномірність натягування стропів та надійність обв'язування вантажу.

7.3.6.11. При масі вантажу близькій до вантажопідйомності крану, його необхідно підіймати на 100 мм і витримувати протягом кількох хвилин, щоб упевнитися в надійності стропування, справності гальмів та стійкості крану і тільки після цього можна продовжувати підймання та переміщення вантажу.

7.3.6.12. При експлуатації стрілових кранів забороняється:

залишати вантажі в підвішеному стані при тривалих перервах в роботі крану, після закінчення робочого дня та під час обідньої перерви;

підіймати і переміщувати вантаж, маса якого перевищує вантажопідйомність крану;

підіймати вантажі, що знаходяться в нестійкій рівновазі та в тарі, заповненій вище її бортів;

знаходитися стропальнику чи підсобному робітнику під піднятим вантажем або на вантажі, що переміщується краном;

одночасне підймання та опускання двох одиниць вантажів, що знаходяться на відстані менше 2 м один від одного;

встановлювати в кабінах побутові електронагрівальні пристрої або обігрівачі кустарного виробництва.

7.3.6.13. Після закінчення роботи кранівник повинен звільнити від вантажу вантажозахоплювальний пристрій крану, зафіксувати його в неробочому положенні і загальмувати кран.

7.3.6.14. Місця встановлення стрілових кранів повинні бути розміщені не ближче 30 м від ліній електропередач чи повітряної електромережі. При необхідності роботи в зоні ближче 30 м від ЛЕП повинен оформлятися наряд-допуск, в якому зазначаються безпечні умови проведення цих робіт.

7.3.6.15. Відстань між поворотною платформою крану і виступаючими частинами будівель (при роботі поблизу складів) та транспортними засобами (автомобілем, залізничною платформою) повинна бути не менше 0,8 м.

7.3.6.16. При переміщенні краном, вантаж повинен бути піднятий над іншими вантажами та предметами, що зустрічаються на шляху переміщення, на висоту не менше 0,5 м.

7.3.6.18. Безпечна експлуатація стрілових кранів повинна забезпечуватися:

дотриманням правил технічної експлуатації підймальних кранів та вантажозахоплювальних пристроїв;

наявністю в конструкції машин автоматичних блокувань, що не допускають виникнення аварійних ситуацій при неправильних або ненавмисних діях обслуговуючого персоналу;

обладнанням спеціальних пристроїв (пристрої кінцевого захисту, обмежники робочого руху або функцій крану, показчики робочих параметрів, буфери, протиугонні захоплювачі та пристрої, що виключають можливість пуску машин і механізмів сторонніми особами та ін.);

дотриманням вимог до якості монтажу, електрообладнання і заземлення підймальних машин.

7.3.7. Вантажні візки

7.3.7.1. Вантажний ручний візок повинен мати пристрій, що забезпечує стійкість вантажів, та поручні для зручності переміщення візка.

7.3.7.2. Розміри платформи візка повинні бути такими, щоб вантажі максимальних габаритів, на які розрахований візок, розміщувалися в межах платформи.

7.3.7.3. Швидкість переміщення ручних візків не повинна перевищувати 5 км/год.

7.3.7.4. При переміщенні вантажу вниз по похилій підлозі робітник повинен знаходитися позаду візка.

7.3.7.5. Перед укладкою вантажів на підйомну площадку гідравлічного візка необхідно перевірити справність гідравлічного насосу холостим підніманням та опусканням площадки візка.

7.3.7.6. Висота вантажів, які переміщуються візками вантажопідёмністю 250 кг не повинна перевищувати 0,9 м, а для візків вантажопідёмністю до 1250 кг- 1,2 м.

7.3.7.7. При проведенні робіт за допомогою візків з підймальними вилами, треба керуватися вимогами ОСТ 22-1457-81.

7.3.7.8. При переміщенні вантажів візками з підймальними вилами (ТГВ-1250) необхідно використовувати піддони розмірами лише 1000x1200 мм.

.

8. ВИМОГИ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ

8.1. Загальні вимоги

8.1.1. Організація пожежної безпеки на заготівельних складах і приймальних пунктах вторинної сировини здійснюється у відповідності до Закону України “Про пожежну безпеку”, “Правил пожежної безпеки в Україні”, “Типового положення про пожежно-технічну комісію”, “Положення про добровільні пожежні дружини (команди) та ГОСТ 12.1.004-91.

8.1.2. Відповідно до Закону України “Про пожежну безпеку” забезпечення пожежної безпеки заготівельних підприємств вторинної сировини покладається на їх керівників.

8.1.3. Власники заготівельних підприємств вторинної сировини зобов'язані:

розробляти комплексні заходи щодо забезпечення пожежної безпеки, впроваджувати досягнення науки і техніки, позитивний досвід;

відповідно до нормативних актів з пожежної безпеки розробляти і затверджувати положення, інструкції, інші нормативні акти, що діють у межах підприємства, здійснювати постійний контроль за їх додержанням;

забезпечувати додержання протипожежних вимог стандартів, норм, правил, а також виконання вимог приписів і постанов органів державного пожежного нагляду;

організовувати навчання працівників правилам пожежної безпеки та пропаганду заходів щодо їх забезпечення;

у разі відсутності в нормативних актах вимог необхідних для забезпечення пожежної безпеки, вживати відповідних заходів, погоджуючи їх з органами державного пожежного нагляду;

утримувати у справному стані засоби протипожежного захисту і зв'язку, пожежну техніку, обладнання та інвентаря, не допускати їх використання не за призначенням;

подавати на вимогу Державної пожежної охорони відомості та документи про стан пожежної безпеки об'єктів і продукції, що їми виробляється; здійснювати заходи щодо впровадження автоматичних засобів виявлення та гасіння пожеж і використання для цієї мети виробничої автоматики;

своєчасно інформувати пожежну охорону про несправності пожежної техніки, систем протипожежного захисту, водопостачання, а також про закриття доріг і проїздів на своїй території;

встановити суворий протипожежний режим (порядок огляду і зачинення приміщень після закінчення роботи, умови проведення вогневих робіт, користування електронагрівальними приладами, визначення місця для паління та ін.) і постійно контролювати його додержання всіма працівниками;

проводити службове розслідування випадків пожеж.

8.2. Вимоги пожежної безпеки до території

8.2.1. Вимоги пожежної безпеки до території заготівельних підприємств вторинної сировини повинні відповідати СНиП 2.11.01-85*, СНиП 2.01.02-85*, Правилам безпечної експлуатації електроустановок споживачів.

8.2.2. Територію складів і приймальних пунктів вторинної сировини необхідно постійно утримувати в чистоті, очищати від пакувального матеріалу, відходів та сміття.

8.2.3. До всіх будівель і споруд повинен бути забезпечений вільний доступ.

8.2.4. Протипожежні розриви між будівлями і спорудами повинні відповідати вимогам будівельних норм. Їх не дозволяється використовувати під складування матеріалів, обладнання, пакувальної тари, стоянки транспортних засобів.

8.2.5. Будівництво тимчасових будівель і споруд на території заготівельних підприємств без дозволу органів держпожежнагляду забороняється.

8.2.6. Ворота вїзду на територію підприємства, які відчиняються за допомогою електроприводу, повинні мати пристосування, які дозволяють відчиняти їх вручну.

8.2.7. Проїзди і підїзди до будівель, споруд, пожежних вододжерел, а також підходи до зовнішніх стаціонарних пожежних драбин, пожежного інвентаря і обладнання повинні бути завжди вільними, утримуватися справними, узимку очищатися від снігу.

8.2.8. На період ремонту доріг у відповідному місці повинні бути установлені показники напрямлення обїзду.

8.2.9. Переїзди через залізничні колії повинні мати суцільні настили на рівні головок рейок і завжди бути вільними для проїзду пожежним транспортом.

8.2.10. Тара, пакувальний матеріал і обладнання повинні складуватися на відведених для цього ділянках території, розташування яких повинно погоджуватися з пожежною інспекцією.

8.2.11. Розпалювати вогнища, спалювати відходи, на території заготівельних підприємств вторинної сировини забороняється.

8.2.12. Курити дозволяється тільки у спеціально відведених місцях, де повинні бути встановлені урни або бачки з водою. Місця, що відведені для паління повинні мати написи "Місце для паління".

8.2.13. На території підприємства необхідно установити пожежний щит з необхідним інвентарем, ящик з піском та бочку з водою.

8.2.14. Територія заготівельного підприємства вторинної сировини повинна мати зовнішнє освітлення, яке забезпечує швидке знаходження пожежних драбин,

протипожежного обладнання, входів до будівель і споруд.

8.3. Вимоги пожежної безпеки до будівель і споруд

8.3.1. Для всіх будівель та приміщень заготівельних підприємств вторинної сировини повинна бути визначена категорія щодо вибухопожежної та пожежної небезпеки (за ОНТП 24-86).

Орієнтовні конструктивні характеристики будівель заготівельних підприємств вторинної сировини в залежності від ступені вогнестійкості приведені в додатку 7.

Межі вогнестійкості будівельних конструкцій і граничні межі розповсюдження вогню по них приведені в додатку 8.

8.3.2. Заготівельні склади і приймальні пункти вторинної сировини повинні своєчасно очищатися від горючого сміття, відходів сировини і постійно утримуватися в чистоті.

8.3.3. Перепланування приміщень на заготівельних складах повинне здійснюватися при наявності проектної документації, узгодженої з держпожежнаглядом.

8.3.4. Адміністративно-побутові приміщення заготівельних складів вторинної сировини повинні бути відділені протипожежними перегородками від складських приміщень і мати самостійний вихід назовні.

8.3.5. Протипожежні перепони (протипожежні стіни, перегородки, перекриття, двері, тамбури і вікна) повинні виконуватися із негорючих матеріалів. Типи протипожежних перепон і їх межі вогнестійкості приведені в додатку 9.

8.3.6. Отвори у протипожежних стінах, перегородках та перекриттях повинні бути обладнані захисними пристроями (протипожежні двері, вогнезахисні клапани та ін.) проти поширення вогню.

8.3.7. При перехрещеннях протипожежних перешкод різними комунікаціями отвори між ними не повинні мати щілин, через які може проникнути вогонь.

8.3.8. На заготівельних складах не дозволяється облицьовувати горючими матеріалами поверхні конструкцій.

8.3.9. Захисна поверхня штукатурки або інше вогнезахисне покриття (спеціальні фарби, лаки, обмазки тощо) будівельних конструкцій повинні утримуватися в хорошому експлуатаційному стані. Пошкодження вогнезахисних покриттів повинні негайно усуватися.

8.3.10. Перевірку стану вогнезахисної обробки треба проводити не рідше одного разу на рік.

8.3.11. Забороняється використовувати горища для зберігання вторинної сировини, а також влаштовувати по затяжкам крокв помісти і складувати на них будь-які

матеріали.

8.3.12. Вікна горищ повинні бути засклені і закриті, а двері горищ повинні утримуватися у закритому стані.

8.3.13. В заготівельних складах вторинної сировини висотою більше 10 м повинно передбачатися не менше двох входів на горище з крайніх сходових кліток будівлі по вогнестійких сходах з площадками перед входом на горище.

8.3.14. Слухові вікна для освітлення та провітрювання горищ, а також для виходу на покрівлю повинні передбачатися у кожній частині горища, відокремленою протипожежною стіною і мати розміри стулок не менше 0,6х0,8 м.

8.3.15. В заготівельних складах вторинної сировини перед дверними отворами треба залишати проходи на рівні ширини дверей.

8.3.16. При складуванні вторинної сировини необхідно дотримуватися правил спільного збереження сировини з урахуванням ознак однорідності загорання.

8.3.17. При безстелажному зберіганні вторинної сировини кіпи необхідно укладати в штабелі. Ширина проходів між стелажми повинна бути не менше 1 м, а відстань між стінами та штабелями - не менше 0,8 м. Якщо склад вторинної сировини понад 10 м завширшки, посередині нього повинен влаштовуватися поздовжній прохід 2 м завширшки. Ширина проходів між штабелями має бути не менше 1 м. Ширина проходів та місце штабельного зберігання мають бути позначені обмежувальними лініями, нанесеними на підлозі, які добре видно.

8.3.18. Забороняється зберігати сировину і тару на рампі складу або приймального пункту.

8.3.19. Не дозволяється прибирати приміщення з використанням бензину, гасу та інших горючих матеріалів.

8.3.20. Курити в заготівельних складах і приймальних пунктах вторинної сировини забороняється. Курити дозволяється тільки в спеціально відведених місцях, забезпечених засобами пожежогасіння і показниками по ГОСТ 12.4. 026-76.

8.3.21. Зовнішні пожежні драбини, а також загородження безпеки на дахах будівель повинні утримуватися у справному стані.

8.3.22. Евакуація людей з приміщень при пожежі повинна проводитися у відповідності з вимогами СНиП 2.01.02-85*.

8.3.23. Число евакуаційних виходів з будівель повинно бути не менше двох, за винятком випадків, визначених СНиП 2.01.02-85* частина 2.

8.3.24. Евакуаційні виходи повинні розміщуватися розосереджено. Мінімальна відстань L між найбільш віддаленими один від другого евакуаційними виходами з приміщень потрібно визначати по формулі: $L > 1,5 \sqrt{P}$, де P - периметр приміщення.

8.3.25. Ширину евакуаційного виходу (дверей) потрібно розраховувати у залежності від загальної кількості людей, що евакуюються через цей вихід і кількості людей на 1

м ширини виходу (дверей), згідно з СНиП 2.09.02-85.

8.3.26. Ширина шляхів евакуації у просвіті повинна бути не менше 1 м, дверей - не менше 0,8 м.

8.3.27. Висота проходу на шляхах евакуації повинна бути не менше 2 м, висота дверей у просвіті на шляхах евакуації повинна бути не менше 2 м.

8.3.28. Зовнішні евакуаційні двері будівель не повинні мати замків, що не можуть відкриватися з середини внутрішніх приміщень без ключа.

8.3.29. Двері на шляхах евакуації повинні відчинятися у напрямку виходу з будівель (приміщень). На шляхах евакуації не повинно бути розсувних або підйомних дверей, а також обертових дверей і турникетів.

8.3.30. Шляхи евакуації не допускається захаращувати тарою, обладнанням, інвентарем та ін.

8.3.31. З приміщення площею до 300 м², розташованого в цокольному поверсі допускається влаштування одного виходу, якщо кількість людей, що постійно знаходяться у ньому не перевищує 5 осіб.

8.3.32. Другим виходом у цокольному приміщенні, при кількості працюючих не більше 15 чоловік, допускається використовувати люки з вертикальними сходами, а також вікна розмірами не менше 0,75x1,5 м за умови улаштування спеціальних пристосувань, які полегшують вихід через вікна.

8.3.33. Приміщення заготівельних складів і приймальних пунктів вторинної сировини треба обладнувати пожежною сигналізацією згідно з СНиП 2.04.09-84.

8.3.34. Кількість автоматичних пожежних оповіщувачів визначається необхідністю виявлення загорань по всій контрольованій площі приміщення (зон).

8.3.35. Максимальна відстань між дублюючими димовими або тепловими пожежними оповіщувачами повинна бути рівною половині нормативної, визначеної у нижче приведених таблицях 8.1 і 8.2, якщо установка пожежної сигналізації призначена для сповіщення про пожежу.

8.3.36. Димові і теплові пожежні оповіщувачі необхідно установлювати, як правило, на стелі. При неможливості установки оповіщувачів на стелі допускається установка їх на стінах, балках, колонах. Допускається також підвішування оповіщувачів на тросах під покриттями будівель зі світловими, аераційними, зенітними ліхтарями, при цьому оповіщувачі необхідно розміщувати на відстані не більше 300 мм від стелі, включаючи габарити оповіщувача.

8.3.37. Димові та теплові оповіщувачі треба влаштовувати у кожному відсіку стелі, обмеженому будівельними конструкціями (балками, прогонами, ребрами плит та ін.), що виступають від стелі на 0,4 м і більше.

8.3.38. Автоматичні пожежні оповіщувачі необхідно застосовувати відповідно до вимог технічних умов, стандартів і паспортів, з врахуванням умов середовища

контрольованих приміщень.

8.3.39. Кількість автоматичних пожежних оповіщувачів, що включаються в один шлейф пожежної сигналізації, визначається технічною характеристикою станції пожежної сигналізації. У одному приміщенні треба влаштовувати не менше двох автоматичних пожежних оповіщувачів.

8.3.40. Площа, яка контролюється одним димовим пожежним оповіщувачем, а також максимальна відстань між оповіщувачами та оповіщувачем і стіною повинні відповідати даним таблиці 8.1, але не перевищувати величин, зазначених у технічних умовах і паспортах на оповіщувачі.

Таблиця 8.1
Нормативні показники установки димових оповіщувачів

Висота установки оповіщувача, м	Площа, яка контролюється одним димовим оповіщувачем, м ²	Максимальна відстань, м	
		між оповіщувачами	від оповіщувача до стіни
До 3,5	до 85	9,0	4,5
більше 3,5 до 6,0	до 70	8,5	4,0
більше 6,0 до 10,0	до 65	8,0	4,0
більше 10,0 до 12	до 55	7,5	3,5

У приміщеннях шириною 3 м відстань між оповіщувачами можна збільшити до 15 метрів.

8.3.41. Площа, яка контролюється одним тепловим пожежним оповіщувачем, а також максимальна відстань між оповіщувачами та оповіщувачем і стіною, визначається по таблиці 8.2, але не повинна перевищувати величин, зазначених у технічних умовах і паспортах на оповіщувачі.

8.3.42. Температура спрацювання максимальних і максимально диференцьованих оповіщувачів повинна бути не менше ніж на 20°С вище максимально допустимої температури у приміщеннях.

Таблиця 8.2
Нормативні показники установки теплових оповіщувачів

	Площа, яка	
--	------------	--

Висота установки оповіщувача, м	контролюється одним димовим оповіщувачем, м ²	Максимальна відстань, м	
		між оповіщувачами	від оповіщувача до стіни
До 3,5	до 25	5,0	2,5
більше 3,5 до 6,0	до 20	4,5	2,0
більше 6,0 до 9,0	до 15	4,0	2,0

8.3.43. Приміщення, де зберігається перо і пух необхідно обладнувати:

установками автоматичної пожежної сигналізації;

посиленими (подвоєними) первинними засобами пожежогасіння;

освітлювальними приладами в закритому виконанні.

8.3.44. На входних дверях приміщення, де зберігається перо і пух необхідно вказати категорію В, згідно ОНТП 24-86 та клас зони.

8.4. Вимоги пожежної безпеки до електрообладнання

8.4.1. Електричні мережі та електрообладнання, що використовується на підприємствах вторинної сировини повинні відповідати вимогам Правилам безпечної експлуатації електроустановок споживачів.

8.4.2. На кожному підприємстві наказом керівника призначається відповідальний за стан експлуатації електрообладнання, який зобов'язаний:

забезпечувати організацію своєчасного проведення профілактичних оглядів і планово-попереджувальних ремонтів обладнання;

своєчасно усувати порушення, що можуть привести до пожеж та займань;

8.4.3. Все електрообладнання підлягає заземленню.

8.4.4. З'єднувати, відгалуджувати та окінцьовувати жили проводів і кабелів необхідно затискачами або за допомогою опресування, зварювання чи паяння.

8.4.5. При експлуатації електроустановок забороняється:

влаштовувати та експлуатувати тимчасові електромережі, обладнувати повітряні лінії електропередач над горючими покрівлями, навісами, тарою та іншими

матеріалами, що можуть загорітися;

використовувати кабелі і проводи з пошкодженою ізоляцією;

зав'язувати або скручувати електропроводи, а також відтягувати проводи і світильники;

користуватися побутовими електронагрівальними приладами і встановлювати для цього штепсельні розетки;

заклеювати ділянки електропроводки папером;

складувати горючу вторинну сировину (ганчір'я, макулатуру, пух, пір'я) впритул до приладів і труб опалення, на відстані ближче 1 м від електрообладнання;

застосовувати для електричного захисту некалібровані запобіжники;

встановлювати прожектори зовнішнього освітлення на дахах заготівельних складів.

8.4.6. Світильники в приміщеннях повинні мати захисні пристрої (решітки, сітки, негорючі розсіювачі, спеціальні патрони), що виключають можливість випадання ламп або їх осколків при руйнуванні.

8.4.7. Після закінчення роботи всі електроустановки повинні бути відключені.

8.4.8. При виявленні запаху гуми або при горінні ізоляції електропроводів треба негайно відключити електропостачання і викликати пожежну охорону.

8.4.9. Електропроводку, що загорілася необхідно гасити сухим піском або вуглекислотним вогнегасником.

8.4.10. Забороняється експлуатувати транспортні засоби з двигунами внутрішнього згорання, що не обладнані іскрогасниками.

8.5. Вимоги до протипожежного водопостачання

8.5.1. Всі підприємства вторинної сировини повинні мати внутрішнє і зовнішнє протипожежне водопостачання, яке забезпечує необхідні за нормами витрати і напір води.

8.5.2. Внутрішні пожежні крани слід встановлювати в доступних місцях, переважно біля входів на висоті 1,35 м над підлогою і розміщувати в шафах, що мають отвори для провітрювання, пристрої для їх опломбування і напис "ПК".

8.5.3. Пожежний кран повинен бути забезпечений пожежним рукавом одного з ним діаметра, пожежним стволом і важелем для полегшення відкривання вентиля.

8.5.4. Пожежні рукава повинні бути сухими, ретельно згорнутими і з'єднаними з краном і стволом.

8.5.5. Пожежні крани повинні перевірятися з пуском води не рідше одного разу в шість місяців з реєструванням в спеціальному журналі.

8.5.6. Для забезпечення зовнішнього протипожежного водопостачання вся територія заготівельного підприємства вторинної сировини повинна обладнуватися пожежними гідрантами.

8.5.7. Пожежні гідранти повинні бути справними, мати підїзди з твердим покриттям, розміщуватися таким чином, щоб забезпечувалося зручне набирання води пожежними машинами.

8.5.8. Біля пожежних гідрантів повинні бути встановлені показчики з літерним індексом "ПГ", цифровими значеннями відстані в метрах від показчика до гідранта, внутрішнього діаметра трубопроводу в міліметрах, зазначенням виду водогінної мережі (тупикова чи кільцева).

8.5.9. Кришки люків колодязів підземних пожежних гідрантів повинні бути пофарбовані в червоний колір, очищені від бруду, льоду і снігу, а стояки звільнені від води.

8.5.10. В разі відсутності централізованого зовнішнього або внутрішнього водопроводу необхідно використовувати розміщені в радіусі до 200 м природні водосховища (ріки, озера, ставки, тощо).

8.5.11. Пожежні штучні водосховища треба виконувати із залізобетону, кам'яної або цегельної кладки по типовим проектам.

8.5.12. Підїзні шляхи до відкритих вододжерел для пожежних автомобілів повинні бути з твердим покриттям.

8.5.13. Природні і штучні водосховища необхідно утримувати у справному стані:

не допускати засмічення води;

слідкувати за збереженням водозабірних пристроїв і наявністю у водоймах належної кількості води;

встановлювати взимку утеплені ополонки розміром не менше 0,6 х 0,6 м для запобігання замерзання води.

8.5.14. Біля місць розташування водойм повинні бути встановлені показчики з літерним індексом ПВ, цифровими значеннями запасу води в кубічних метрах та кількість пожежних машин, які можуть одночасно розміщуватися на майданчику біля водойми.

8.5.15. Забороняється використовувати для побутових та виробничих потреб запас води, призначений для пожежогасіння.

8.6. Вимоги пожежної безпеки до опалювальних і вентиляційних систем

8.6.1. Перед початком опалювального сезону котельні, які забезпечують заготівельні підприємства вторинної сировини теплом і гарячою водою, повинні бути відремонтовані і підготовлені до роботи.

8.6.2. Паливо повинне зберігатися у спеціально пристосованих для цього приміщеннях або на спеціально виділених майданчиках.

8.6.3. В приміщеннях котелень допускається встановлювати витратні баки закритого типу для рідкого палива:

у вбудованих котельнях - об'ємом не більше 1 м^3 (для мазуту);

в окремо розташованих котельнях - об'ємом не більше 5 м^3 (для мазуту) або 1 м^3 (для легкого нафтового палива).

8.6.4. Біля кожної форсунки котельної або теплогенеруючої установки, яка працює на рідкому паливі, повинен бути встановлений піддон з піском, а на паливопроводі - не менше двох вентилів (по одному біля топки та біля резервуару з паливом).

8.6.5. В приміщеннях котелень забороняється:

залишати без догляду працюючі котли і нагрівачі;

експлуатувати установки в разі підтікання рідкого палива або витікання гасу із системи паливоподачі;

розпалювати установки без їх попередньої продувки;

працювати при зіпсованих або відключених приладах контролю і регулювання, а також за їх відсутності;

сушити одяг, взуття та ін. на котлах та паропроводах;

користуватися витратними баками, які не мають пристроїв для відведення палива в аварійний резервуар.

8.6.6. Вентиляційні камери, фільтри, повітроводи повинні регулярно очищатися від горючого пилу.

8.6.7. Витяжні повітроводи, по яких транспортуються горючі речовини (пил, волокна) повинні мати пристрої для очищення.

8.6.8. Під час експлуатації вентиляційних систем забороняється:

відключати або знімати вогнезатримні пристрої;

випалювати накопичені в повітроводах і зонтах горючі речовини;

закривати витяжні канали, отвори і решітки;

складувати впритул (на відстані менше 0,5 м) до повітроводів і устаткування

горючі матеріали.

8.7. Вимоги до утримання первинних засобів пожежогасіння та засобів зв'язку.

8.7.1. Всі заготівельні підприємства вторинної сировини повинні бути забезпечені первинними засобами пожежогасіння: вогнегасниками, ящиками з піском, бочками з водою, пожежними відрами, совковими лопатами, пожежними інструментами (гачками, ломами, сокирами тощо).

8.7.2. Норми оснащення підприємств засобами пожежогасіння приведені в додатку 10.

8.7.3. Для розміщення первинних засобів пожежогасіння на підприємстві повинні установлюватися спеціальні пожежні щити, на яких проставляється порядковий номер і номер телефону пожежної охорони.

8.7.4. Пожежні щити повинні забезпечувати захист вогнегасників від попадання прямих сонячних променів, захист знімних комплектуючих виробів від використання сторонніми особами не за призначенням, зручність та оперативність зняття закріплених на щиті комплектуючих виробів.

8.7.5. Немеханізований пожежний ручний інструмент підлягає періодичному обслуговуванню: очищенню від пилу, бруду та слідів корозії, відновленню пофарбування, випрямленню ломів та суцільнометалевих гаків, відновленню потрібних кутів загострення інструмента.

8.7.6. Експлуатація та технічне обслуговування вогнегасників повинне здійснюватися у відповідності з технічними паспортами заводів - виготівників.

8.7.7. Вогнегасники, допущені в експлуатацію, повинні мати: облікові номери, пломби на пристроях ручного пуску, маркувальні написи на корпусі, червоне сигнальне пофарбування.

8.7.8. Зарядження і перезарядження вогнегасників усіх типів повинно виконуватися відповідно до інструкції з експлуатації.

8.7.9. Використані вогнегасники, а також вогнегасники з зірваними пломбами необхідно негайно направляти на перезарядження і перевірку.

8.7.10. Вогнегасники, встановлені за межами приміщень або в неопалювальних приміщеннях і не призначених для експлуатації при мінусових температурах, необхідно знімати на холодний період.

8.7.11. Заготівельні підприємства вторинної сировини повинні бути забезпечені засобами зв'язку (телефонами, радіозв'язком, оповіщувачами) для використання їх, в разі необхідності, при пожежі.

9. ОБОВ'ЯЗКИ, ПРАВА І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ

9.1. За безпечність конструкції, правильність вибору матеріалу, якість виготовлення, монтажу, виконання проектів, робіт по будівництву, реконструкції і технічному переоснащенню підприємств, в необхідних випадках по ремонту і технічному діагностуванню відповідає підприємство, установа, організація (незалежно від форм власності та відомчої належності), що виконує відповідні роботи.

9.2. Відповідальність за створення належних умов і безпечність праці з додержанням вимог цих Правил при експлуатації заготівельних підприємств вторинної сировини покладається на власника підприємства.

9.3. Керівник підприємства згідно з Законом "Про охорону праці" ст. 23 зобов'язаний створити службу охорони праці, яка повинна функціювати у відповідності з Типовим положенням про службу охорони праці та службу пожежної безпеки (СПБ) згідно з Типовим положенням про службу пожежної безпеки.

На підприємстві з кількістю працюючих менше 50 чоловік функції цих служб наказом керівника можуть покладатися за сумісництвом на осіб, які мають відповідну підготовку. У разі, якщо заготівельні склади і приймальні пункти розміщені в заготівельно-виробничому комплексі споживчого товариства (спілки), то система управління охороною праці в т.ч. і служби охорони праці та пожежної безпеки, повинна бути створена для цього підприємства в цілому.

9.4. Керівник підприємства та інші посадові особи, що визначені наказом як відповідальні за охорону праці на заготівельному підприємстві несуть персональну відповідальність за виконання вимог цих Правил в межах покладених на них завдань та функціональних обов'язків згідно з чинним законодавством. Відповідальність за справний стан і безпечну експлуатацію і обслуговування об'єктів підвищеної небезпеки покладається на посадових осіб згідно з п. 3.7. цих Правил.

9.5. Керівник підприємства для забезпечення безпечності праці на підприємстві зобов'язан:

створити у робочому структурному підрозділі на робочому місці належні умови праці у відповідності з вимогами цих Правил і чинних нормативних актів, а також забезпечити реалізацію прав працівників, гарантованих законодавством про охорону праці і пожежну безпеку;

організувати функціонування системи управління охороною праці, визначення обов'язків, прав та відповідальності структурних підрозділів, служб і посадових осіб за виконання покладених функцій з охорони праці, контролю за станом безпеки і умов праці, пожежної безпеки;

організовувати проведення лабораторних досліджень умов праці і атестації робочих місць на відповідність цим Правилам і чинним нормативним актам з охорони праці;

розробляти і затверджувати відповідні положення, інструкції, інші нормативні акти з охорони праці, що діють у межах підприємства;

установити правила безпечного виконання робіт і поведінки працівників на підприємстві, кожному робочому місці;

забезпечувати організацію інструктажу, навчання і перевірку знань працівників з питань охорони праці;

здійснювати контроль виконання вимог безпеки до технологічного обладнання, машин, механізмів з обов'язковим технічним діагностуванням засобів виробництва, які характеризуються підвищеною небезпекою (вантажопідіймальні крани, котли, посудини, що працюють під тиском) і відслужили нормативний строк;

здійснювати контроль за дотриманням працівниками технологічних процесів, правил поводження з машинами, механізмами, устаткуванням і іншим засобами виробництва, використанням засобів колективного і індивідуального захисту, виконанням робіт у відповідності з вимогами по охороні праці;

забезпечувати організацію і проведення медичних оглядів певних категорій працівників;

вживати погоджені з органами державного нагляду заходи, що забезпечують безпечність працівників у разі відсутності в нормативних актах з охорони праці вимог, які необхідно виконувати для забезпечення нешкідливих і безпечних умов праці на окремих роботах.

9.6. Вгідно з законом “Про охорону праці” керівник підприємства зобов'язан забезпечити мінімальні державні гарантії і права працівників на охорону праці, зокрема:

при укладанні трудового договору працівник має бути проінформований керівником (власником) під розписку про умови праці на підприємстві, наявність на робочому місці, де він буде працювати, небезпечних і шкідливих виробничих факторів, які ще не усунуто, можливі наслідки впливу на здоров'я та про його права на пільги і компенсацію за роботу в таких умовах відповідно до законодавства і колективного договору;

працівник має право відмовитися від дорученої роботи, якщо створилася виробнича ситуація, небезпечна для його життя чи здоров'я або для людей, які його оточують, і навколишнього природного середовища; за період простою з цих причин не з вини працівника за ним зберігається середній заробіток;

працівник має право розірвати трудовий договір за власним бажанням, якщо власник не виконує законодавство про охорону праці, умови колективного договору з цих питань. У цьому випадку працівникові виплачується вихідна допомога в розмірі, передбаченому колективним договором, але не менше тримісячного заробітку;

працівників, які за станом здоров'я потребують надання легшої роботи, власник повинен відповідно до медичного висновку перевести, за їх згодою на таку роботу тимчасово або без обмеження строку;

оплата праці при переведенні працівників за станом здоров'я на легшу нижчеоплачувану роботу або виплата їм допомоги по соціальному страхуванню провадиться згідно з законодавством;

на час зупинення експлуатації підприємства, окремого виробництва або устаткування органом державного нагляду чи службою охорони праці за працівниками зберігається місце роботи;

на роботах із шкідливими і небезпечними умовами праці, а також роботах, пов'язаних із забрудненням або здійснюваних у несприятливих температурних умовах, працівникам видаються безкоштовно за встановленими нормами спеціальний одяг, спеціальне взуття та інші засоби індивідуального захисту, а також змиваючі та знешкоджуючі засоби;

9.7. Працівник, з яким укладений трудовий договір, зобов'язаний:

знати і виконувати вимоги нормативних актів з охорони праці, пожежної безпеки, правил і інструкцій поводження з машинами, механізмами, устаткуванням і іншими засобами виробництва, користуватися засобами індивідуального і колективного захисту;

дотримуватись виконання обов'язків з охорони праці, передбачених в інструкціях, правилах, колективному договорі;

проходити в установленому порядку інструктаж, навчання, перевірку знань з питань охорони праці, попередні і періодичні медичні огляди;

співпрацювати з керівником підприємства в організації безпечних і нешкідливих умов праці, особисто приймати посильні заходи щодо усунення будь-якої виробничої ситуації, що створює загрозу життю і здоров'ю його або оточуючих людей і навколишнього природного середовища, повідомляти про небезпеку своєму безпосередньому керівнику або іншій посадовій особі.

9.8. Особи, винні в порушенні цих Правил і інших нормативних актів з охорони праці та пожежної безпеки несуть дисциплінарну, адміністративну, матеріальну або кримінальну відповідальність.

9.9. У разі порушення цих Правил і інших нормативних актів з охорони праці, невиконання розпорядження посадових осіб органів державного нагляду за охороною праці з питань безпеки, гігієни праці та виробничого середовища на адміністрацію підприємства може бути накладений штраф згідно з Положенням про порядок накладання штрафів на підприємства, установи і організації за порушення нормативних актів про охорону праці.

9.10. Розслідування аварій і нещасних випадків, що мали місце на заготівельних підприємствах проводиться відповідно до Положення про розслідування та облік

нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на підприємствах, в установах і організаціях та Правил обліку пожеж.

9.11. Керівник підприємства несе матеріальну відповідальність за шкоду, заподіяну працівникові ушкодженням здоров'ям, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків згідно з Правилами відшкодування власником підприємства, установи і організації або уповноваженим ним органом шкоди, заподіяної працівникові ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків.

Додаток 1

Оптимальні і допустимі норми температури, відносної вологості та швидкості руху повітря
в робочій зоні приміщень заготівельних підприємств вторинної сировини
(ГОСТ 12.1.005-88)

Період року	Категорія робіт	Температура, °С				Відносна вологість, %		Шв
		опти- мальна	допустима		опти- мальна	допустима на робочих місцях пос- тійних і непостійних, не більше	опт льн біл	
			верхня межа	нижня межа				
			на робочих місцях					
			постій- них	непос- тійних				пості- йних

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Холодний	Легка-Ia	22-24	25	26	21	18	40-60	75	с
	Легка-Iб	21-23	24	25	20	17	40-60	75	с
	Середньої важкості-IIa	18-20	23	24	17	15	40-60	75	с
	Середньої важкості-IIб	17-19	21	23	15	13	40-60	75	с
Теплий	Легка-Ia	23-25	28	30	22	20	40-60	55 (при 28 ⁰ С)	с
	Легка-Iб	22-24	28	30	21	19	40-60	60 (при 27 ⁰ С)	с
	Середньої важкості-IIa	21-23	27	29	18	17	40-60	65 (при 26 ⁰ С)	с
	Середньої важкості-IIб	20-22	27	29	16	15	40-60	70 (при 25 ⁰ С)	с

* Велика швидкість руху повітря в теплий період року відповідає максимальній температурі повітря, менша - мінімальній температурі повітря. Для проміжних величин температури повітря швидкість його руху допускається визначати інтерполяцією; при мінімальній температурі повітря швидкість його руху може прийматися також нижче 0,1 м/с - при легкій роботі і нижче 0,2 м/с - при роботі середньої ваги і важкої.

Примітки. 1. Розподіл категорій робіт різної важкості по приміщеннях заготівельних підприємств вторинної сировини:

легка-Ia - адміністративно-побутові приміщення (енергозатрати до 120 ккал/год, до них відносяться роботи, які проводяться сидячи з незначною фізичною напругою);

легка-Iб - пункт-магазин із зустрічною продажею непродовольчих товарів (енергозатрати 121-150 ккал/год, до них відносяться роботи, які виконуються сидячи, стоячи або зв'язані з ходьбою);

середньої важкості-IIa - приймальні пункти вторинної сировини (енергозатрати 150-200 ккал/год, до них відносяться роботи, пов'язані з постійною ходьбою, переміщенням дрібних предметів в положенні стоячи або сидячи);

середньої важкості-IIб - приміщення для сортування, пакування і маркировки ганчір'я і макулатури, котельні (енергозатрати 201-250 ккал/год, до них відносяться роботи пов'язані з ходьбою, переміщенням і перенесенням вантажів до 10 кг).

важкі фізичні роботи-III - трудозатрати більше 250 ккал/год., до них відносяться роботи з постійним переміщенням вантажів більше 10 кг

2. Перелік постійних робочих місць:

робочі місця заготівника приймального пункту, приймальника-завідувача складом, пресовника, сортувальника, робітника, працюючого на конвеєрі, водія навантажувача, акумуляторника, кранівника стрілового крану.

3. Перелік непостійних робочих місць:

робочі місця вантажника, газорізальника, стропальника.

Додаток 2

Норми і якісні показники освітлення для приміщень заготівельних підприємств вторинної сировини (СНиП II - 4 - 79)

Приміщення	Площина (Г-горизонтальна, В - вертикальна), нормування освітлення та КПО-висота площини над підлогою, м	Штучне освітлення			
		Освітлення, ЛК	Циліндрична освітленість, ЛК	Показник дискомфорту, не більше	Коефіцієнт пульсації, % не більше
1	2	3	4	5	6
Для прийому, зберігання, сортування та пакування вторинної сировини	Г - 0,8	200	-	40	15
Приймальні пункти вторинної сировини	Г - 0,8	300	-	60	20
Приміщення для персоналу	Г - 0,8	150	-	60	20
Адміністративні приміщення	Г - 0,8	200	-	60	20
Складські приміщення	Г - 0,8	75	-	-	-
Коридори, проходи:					
а) головні коридори	Підлога	75	-	-	-
б) інші коридори	Підлога	50	-	-	-

Санітарно-побутові:					
а) умивальні, санвузли	Підлога	75	-	-	-
б) душові, гардероби	Підлога	50	-	-	-
Електрощитові	В - 1,5	50 ^{3/}	-	-	-
Котельня	Підлога	100	-	-	-

Примітки: 1) Приведені рекомендовані рівні освітлення, значення змінюються залежно від

прийнятого архітектурного рішення.

2) Освітленість вказана для ламп розжарювання.

Додаток 3

Гранично допустимі концентрації (ГДК) шкідливих речовин в повітрі
робочої зони (ГОСТ 12.1.005-88)

Речовина	Величина ГДК, мг/м ³	Переважаючий агрегатний стан в умовах виробництва	Клас небезпеки	Особливості дії на організм
Ацетон	200	п	IV	A
Бензин	100	п	IV	A
Гас (в перерахунку на С)	300	п	IV	Ф
Сольвент	100	п	IV	
Синтетичні	5	а	III	A

миючі засоби				
Сода кальцинована+	2	а	III	Ф
Хлор +	1	п	I	О
Хлорофос+	0,5	п + а	II	А
Пил луб'яний, бавовняний, льняний та ін.	2	а	IV	А,Ф

Примітки 1. По ступеню небезпеки впливу на організм шкідливі і отруйні речовини поділяються на чотири класи небезпеки:

I - надзвичайно небезпечні;

II - високонебезпечні;

III - помірнонебезпечні;

IV - малонебезпечні.

2. Умовні позначення:

п - пари і (або) газу;

а - аерозоль;

п + а - суміш парів і аерозолів;

± - вимагає спеціальний захист шкіри і очей;

О - речовини із гостронаправленим механізмом дії, які вимагають автоматичного контролю за їх вмістом у повітрі;

А - речовини, спроможні викликати алергічні захворювання у виробничих умовах;

Ф - аерозолі переважно фіброгенної дії.

Додаток 4

Найменування приміщень	Середньоггеометричні частоти октавних смуг, Гц								Рівні звуку, дБА
	63	125	250	500	1000	2000	4000	8000	
	рівні звукового тиску, дБ								
Адміністра- тивні та побутові	83	74	68	63	60	57	55	54	65
Технічні	94	87	82	78	75	73	71	70	80
Виробничі	103	96	91	88	85	83	81	80	80

Примітки. 1. В залежності від характеру шуму і часу його впливу величини октавних рівнів звукового тиску підлягають уточненню згідно з наступною таблицею.

2. Перелік постійних робочих місць:

робочі місця заготівника приймального пункту, приймальника-завідувача складом, пресовника, сортувальника, робітника, працюючого на конвеєрі, водія навантажувача, акумуляторника, кранівника стрілового крану.

ДОПУСТИМІ РІВНІ ВІБРАЦІЇ (за ГОСТ 12.1.012-90)

	Напрявлення, за	Середньоквадратичні значення віброшвидкості, м/с
		10 ⁻² не більше

Вид вібрації	якими нормується вібрація	логарифмічні рівні виброшвидкості, дБ в октавних смугах із середньгеометричними частотами, Гц						
		1	2	4	8	16	31,5	63
Загальна вібрація Транспортна	Вертикальна (по осі Z)	<u>20</u> 132	<u>71</u> 123	<u>25</u> 114	<u>13</u> 108	<u>11</u> 107	<u>11</u> 107	<u>11</u> 107
	Горизонтальна (по осі X і Y)	<u>63</u> 122	<u>35</u> 117	<u>32</u> 116	<u>32</u> 116	<u>32</u> 116	<u>32</u> 116	<u>32</u> 116
Транспортно- технологічна	Вертикальна по осі Z) або горизонтальна (по осі X і Y)	-	<u>35</u> 117	<u>13</u> 108	<u>0,63</u> 102	<u>0,56</u> 101	<u>0,56</u> 101	<u>0,56</u> 101
Технологічна: на постійних робочих місцях в складах, побутових, та інших приміщеннях, де відсутні машини, які генерують вібрацію	Вертикальна (по осі Z) або горизонтальна (по осі X і Y)	-	<u>13</u> 108	<u>0,45</u> 99	<u>0,22</u> 93	<u>0,2</u> 92	<u>0,2</u> 92	<u>0,2</u> 92
		-	<u>0,5</u> 100	<u>0,18</u> 91	<u>0,089</u> 85	<u>0,079</u> 84	<u>0,079</u> 84	<u>0,07</u> 84
в приміщеннях адмініст- ративного персоналу, конторських приміщен- нях, робочих		-	<u>0,18</u> 91	<u>0,063</u> 82	<u>0,032</u> 76	<u>0,028</u> 75	<u>0,028</u> 75	<u>0,028</u> 75

кімнатах та інших приміщеннях розумової праці								
Локальна вібрація	По кожній осі	-	-	-	<u>5,0</u> 120	<u>5,0</u> 120	<u>3,5</u> 117	<u>3,5</u> 114

Додаток 5

Зразок форми наряду-допуску (ГОСТ 1639-78)

міністерство, відомство

назва підприємства

НАРЯД-ДОПУСК №____

на виконання робіт по обробленню металобрухту

“ ____ ” _____ 199 р.

Дільниця _____

Виданий виконавцю робіт _____

посада, прізвище

з бригадою в складі _____

перелічити по прізвищам

Назва і умови виконання робіт_____

Робота почата____год.____хв. “__”_____199 р.

Робота закінчена____год.____хв. “__”_____199 р.

Інструктаж по безпечним методам праці на робочому місці
одержав_____

Наряд-допуск видав _____

підпис прізвище

Виконавець робіт _____

підпис прізвище

Піротехник _____

підпис прізвище

Додаток 6

Норми видачі спецодягу, спецвзуття і засобів індивідуального захисту
робітникам і службовцям, зайнятим на заготівлі і переробці вторинної сировини

№ п/ п	Назва професії	Назва спецодягу, спецвзуття і засобів індивідуального захисту	Термін ношіння в місяцях
-----------	----------------	---	--------------------------------

1	2	3	4
1	Збирач-заготівник** Працівник по заготівлі пуху і пера (додатково) Працівник по заготівлі скла (додатково)	Комбінезон бавовняний Рукавиці комбіновані Чоботи гумові Костюм ватний (зимою) Респіратор Окуляри захисні	12 6 чергові 2 сезони чергові До зносу
2	Заготівник приймального пункту*	Халат бавовняний Рукавиці комбіновані	12 6
3	Приймальник-завідувач складом*	Халат бавовняний Рукавиці комбіновані	12 6
4	Пресовник, сортувальник, робітник, який працює на конвеєрі*	Халат бавовняний Рукавиці комбіновані Респіратор (сортувальникам) Тілогрійка ватна (зимою)	12 3 чергові 2 сезони
5	Вантажник**	Куртка брезентова Штани бавовняні з брезентовими наколінниками Рукавиці брезентові Костюм ватний (зимою) Взуття спеціальне, віброзахистне	12 12 1 2 сезони 2 сезони
6	Кранівник стрілових кранів*	Комбінезон бавовняний	12 1

		Рукавиці брезентові	2 сезони
		Костюм ватний (зимою)	2 сезони
		Валянки (зимою)	2 сезони
7	Стропальник**	Комбінезон бавовняний	12
		Рукавиці комбіновані	1
		Костюм ватний (зимою)	2 сезони
		Валянки (зимою)	2 сезони
8	Акумуляторник*	Костюм бавовняний з кислото-захисним просоченням	12
		Фартух гумовий	Черговий
		Рукавиці гумові	Чергові
		Полуботи гумові	Чергові
		Окуляри захисні	До зносу
9	Газорізальник**	Комбінезон бавовняний з вогнестійким просоченням	12
		Ботинки шкіряні	12
		Рукавиці брезентові	2
		Окуляри захисні	До зносу
		Костюм ватний (зимою)	2 сезони
1	2	3	4
10	Водій автомобіля*	Комбінезон бавовняний	12
		Рукавиці комбіновані з двома пальцями	6
11	Водій навантажувача*	Комбінезон бавовняний	12
		Рукавиці комбіновані з двома пальцями	3

		Ботинки шкіряні	12
		Костюм ватний (зимою)	2 сезони

* Постійні робочі місця; ** Непостійні робочі місця.

Додаток 7

Орієнтовні конструктивні характеристики будівель в залежності від ступеня вогнестійкості (СНиП 2.01.02-85)

Ступінь вогнестійкості	Конструктивні характеристики
I	Будівлі з несучими огорожувальними конструкціями з природних або штучних кам'яних матеріалів, бетону чи залізобетону із застосуванням листових і плитних негорючих матеріалів.
II	Те ж саме. В покритті будівель допускається застосовувати незахищені сталеві конструкції.
III	Будівлі з несучими огорожувальними конструкціями з природних або штучних кам'яних матеріалів, бетону або залізобетону із застосуванням листових і плитних негорючих матеріалів. Для перекриття можуть бути використані дерев'яні конструкції, захищені штукатуркою, або важкогорючі листові, а також плитні матеріали. До елементів покриття не застосовуються вимоги по ступеню вогнестійкості і межах розповсюдження вогню,

	при цьому елементи горищного покриття з деревини підлягають вогнезахисній обробці.
IIIa	Будівлі здебільшого з каркасною конструктивною схемою. Елементи каркасу - з сталевих незахищених конструкцій. Огороджувальні конструкції - з сталевих профільованих листів або інших негорючих листових матеріалів з важкогорючим утеплювачем.
IIIб	Будівлі здебільшого одноповерхові з каркасною конструктивною схемою. Елементи каркасу - з цільної або клеєної деревини, підданої вогнезахисній обробці, що забезпечує необхідну межу розповсюдження вогню. Огороджувальні конструкції - з панелей або поелементної зборки, виконані з застосуванням деревини або матеріалів на її основі. Деревина та інші горючі матеріали огороджувальних конструкцій повинні бути піддані вогнезахисній обробці або захищені від впливу вогню і високих температур таким чином, щоб забезпечити необхідну межу розповсюдження вогню.
IV	Будівлі з несучими огороджувальними конструкціями з цільної або клеєної деревини та інших горючих або важкогорючих матеріалів, захищених від впливу вогню і високих температур штукатуркою або іншими листовими або плитними матеріалами. До елементів покриття не застосовуються вимоги до вогнестійкості і меж розповсюдження вогню, при цьому елементи горищного покриття з деревини піддаються вогнезахисній обробці.
Iva	Будівлі здебільшого одноповерхові з каркасною конструктивною схемою. Елементи каркасу - з сталевих незахищених конструкцій. Огороджувальні конструкції - з сталевих профільованих листів або інших негорючих метеріалів з горючим утеплювачем.
V	Будівлі, до несучих і огороджувальних конструкцій яких не застосовуються вимоги по

ступенях вогнестійкості і меж розповсюдження вогню.

Додаток 8

МЕЖІ ВОГНЕСТІЙКОСТІ

будівельних конструкцій і граничні межі розповсюдження вогню по них (СНиП 2.01.02 - 85)

Ступінь вогнестійкості будівель	Мінімальні межі вогнестійкості будівельних конструкцій Г(над рирозповсюдження вогню по них, див. (під рис						
	Ст і н и				Колони	Сходові площадки, косоури, східці, балки і марші сходових кліток	Г на к том утеп та ін кон пер
	Несучі і сходових кліток	Самонесучі	Зовнішні, ненесучі (в тому числі з навісних панелей)	Внутрішня ненесуча (перегородка)			
I	2,5/0	1,25/0	0,5/0	0,5/0	2,5/0	1/0	
II	2/0	1/0	0,25/0	0,25/0	2/0	1/0	(
III	2/0	1/0	0,25/0; 0,5/40	0,25/40	2/0	1/0	с
III б	1/0	0,5/0	0,25/40	0,25/40	0,25/0	1/0	(
III б	1/40	0,5/40	0,25/0; 0,5/40	0,25/40	1/40	0,75/0	с
IV	0,5/40	0,25/	0,25/40	0,25/40	0,5/40	0,25/25	с

		40					
IVa	0,5/40	0,25/40	0,25/н.н.	0,25/40	0,25/0	0,25/0	(
V	Не нормується						

Примітки: 1. В дужках приведені межі розповсюдження вогню для вертикальних і похилих ділянок конструкцій.

2. Скорочення “н.н.” означають, що показник не нормується.

Додаток 9

Типи протипожежних перепон і їх межі вогнестійкості

(СНІП 2.01.02 - 85)

Протипожежні перепони	Тип протипожежних перепон або їх елементів	Мінімальна межа вогнестійкості протипожежних перепон або їх елементів, год.
1	2	3
Протипожежні стіни	1	2,5
	2	0,75
Протипожежні перегородки	1	0,75
	2	0,25
Протипожежні перекриття	1	2,5
	2	1
	3	0,75
Протипожежні двері і вікна	1	1,2
	2	0,6
	3	0,25
Протипожежні ворота, люки,	1	1,2
	2	0,6

клапани		
Тамбури - шлюзи		
Елементи тамбурів - шлюзів:		
	1	0,75
протипожежні перегородки	3	0,75
протипожежні перекриття	2	0,6
протипожежні двері		
Протипожежні зони	1	-
Елементи протипожежних зон:		
протипожежні стіни, що відокремлюють зону від приміщень пожежних відсіків	2	0,75
Протипожежні перегородки всередині зони	2	0,25
Колони	-	2,5
Протипожежні перекриття	3	0,75
Елементи перекриття	-	0,75
Зовнішні стіни	-	0,75

Норми первинних засобів пожежогасіння для заготівельних підприємств
вторинної сировини (розраховані згідно з Правилами пожежної безпеки в Україні)

Приміщення підприємств вторинної сировини	Площа, що захища- ється, м ²	Первинні засоби пожежогасіння						
		Вогнегасники				Ящик з піском	Повстина, кошма	Боч з відр
		вугле- кислотні	пінні	аеро- зольні	поро- шкові			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Приміщення для сортювання, пакування і маркіровки ганчір'я і макулатури	200	-	2	2	-	-	1	1
Приміщення для зберігання кісток, чорних і кольорових металів, гуми і битого скла	200	-	1	-	-	1	-	1
Приміщення для зберігання пуху, пір'я і вторинних полімерів	200	-	1	-	-	-	-	1
Приміщення для прийому вторинної сировини	100	-	1	-	-	-	-	-
Приймальні пункти вторинної сировини								

	100	-	1	-	-	-	-	-
Пункт-магазин із зустрічною продажею непродовольчих товарів	100	-	1	-	-	-	-	-
Відкриті склади	100	-	1	-	-	-	-	1
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Адміністративно- побутові приміщення	200	-	1	-	-	-	-	-
Котельні	100	-	1	-	-	1	-	-

Примітки: 1. На зимовий період вогнегасники, що влаштовуються на територіях заготівельних підприємств вторинної сировини необхідно розміщувати в опалювальні приміщення, а на ділянках з яких вони зняті, вивішувати оголошення про пункти зосередження вогнегасників.

2. Вогнегасники та інші первинні засоби пожежогасіння повинні розміщуватися на спеціальних стендах, встановлених на видних і легкодоступних місцях, по можливості ближче до виходів із приміщень.

3. Переносні вогнегасники можна встановлювати в пожежні шафи поруч з пожежними кранами,
у спеціальні тумби тощо.

4. Вогнегасники вивішуються на вертикальні конструкції на висоті не більше 1,5 м від рівня підлоги до нижнього торця вогнегасника і на відстані від дверей, достатній для їх повного відчинення.

